

**Пам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXIV. Ч. 73. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК, ЧЕТВЕРГ 31-го БЕРЕЗНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, MARCH 31, 1977 No. 73. VOL. LXXXIV.

Відбулися шкільні наради КУК

Едмонтон (КУК). — 3 ініціативи Централі КУК під час Все-канадської Річної Конференції КУК в Едмонтоні 25-го лютого 1977 року, відбуло паралельно конференції вчителів, рідних і державних та двомовних державних шкіл Едмонтону. На цій конференції висвітлено відеофільм про навчання української мови у двомовних українсько-англійських класах публічних шкіл Едмонтону, над яким проведено широку дискусію.

Наступного дня в рамках Річної Конференції КУК виступив з доповіддю про спробу двомовного навчання П. Жібо, голова Шкільного Борду Сепаратних Шкіл Едмонтону, який позитивно оцінив висліди 3-річного досвіду на цьому полі. На основі переведеної оцінки П. Жібо між іншим ствердив: 1/ що досяги учнів двомовних класів в таких предметах, як англійська мова і математика, є на тій самій висоті, що й досяги українських учнів, здобути в англійських класах навчання; 2/ що поступу учнів в опануванні української мови є значні (сигніфікант); 3/ що відношення батьків, учнів і вчителів до двомовного навчання є наскрізь позитивне. В цьому шкільному році 1976/77 у двомовних класах сепаратних шкіл Едмонтону навчається 198 учнів, а в таких же двомовних класах державних шкіл — біля 250.

Українські студенти музики здобули перші і другі місця у фестивалі Баха

Ірвінгтон, Н. Дж. (Галія Клим). — В стейті Нью Джерзі відбуваються кожного року студентські фортепіанні фестивалі-конкурси, які влаштовують американська організація учителів музики MEA („Між-шкільний Едукаційний Асоціація-шен оф Нью Джерзі"), що нараховує біля 300 членів. Конкурси розпочалися в 1970 р. фестивалем Бетговена у 200-річчя його народження. В програмі даліших конкурсів входили фортепіанні твори поодиноких композиторів світового значення або групи визначних композиторів даної країни.

Дві Округи УНС матимуть збори цієї суботи і неділі

Джерзі Сіті, Н. Дж. — 3 Організаційного Відділу УНС інформують, що з кінцем цього тижня дві Округи матимуть свої Річні Загальні Збори, на яких будуть обговорені важливі союзові і загально-громадські справи, відбудеться перевірби управ Окружних Комітетів, а приватні на Зборах члени матимуть змогу вислухати інформаційних доповідей головних урядовців УНС.

Рочестер, Н. Дж. — Річні Загальні Збори Окружного Комітету Відділу УНСОюзу відбудуться тут в суботу, 2-го квітня ц.р. о год. 7:30 вечора в залі Українського Народного Дому при 831 Джозеф свену з участю урядовців Округи, Відділу, конвенційних делегатів і зацікавлених членів. На порядку наради звіт Окружної Управи, доповідь заступника головного предсід-

У Вашингтоні створено Комітет ФКУ Вашингтон — Гарвардові

Українська громада Вашингтону і околиць, подібно як і інші українські спільноти, створила Комітет для підтримки Українського Наукового Інституту при Гарвардському Університеті. В склад Комітету увійшли представники активних місцевих українських організацій, а першим організатором кроку цього новоствореного Комітету ФКУ буде товариська зустріч,

яка відбудеться цієї неділі, 3-го квітня, в годині 6-й вечора в залі Т-ва св. Софії у Вашингтоні. В програмі вечора, яким провадитиме д-р В. Гарбер, буде доповідь професора Гарвардського університету д-ра Богдана Струтинського, звіт членів Головної Екзекутивної ФКУ, виставка публікацій Українського Гарвардського Центру і чай. Комітет запрошує всіх зацікавлених до участі в цій зустрічі.

Вотервілі, Н. Дж. — Річні Збори для місцевостей: Трой, Амстердам, Гудсон, Когова, Вотервілі і Пітсфілд, Масс., у яких знаходяться Відділи УНС чч. 13, 57, 150, 191, 266, 476, 477, відбудуться в неділю, 3-го квітня ц.р. о год. 2:30 по полудні в залі Українського Клубу при 402-25-та вулиці. Крім звичайного порядку наради — вибору Окружної Управи, прийняття плану праці, вислухання звітів — відбудеться інформаційна доповідь головного організатора Степана Гавриша. У зборах візьме також участь обласний організатор Василь Оріховський.

Гогін, який прийшов би на місце Вільяма Саксбі — це син американських місіонерів в Індії, який народився в містечку Вегурія біля Бомбею. Хоча він не має великої практики в міжнародній дипломатії, то факт, що Гогін народився і виріс в Індії, а крім того протягом цілого свого життя вдержує близькі зв'язки з видатними індійськими науковцями і політичними діячами, повинні спричинитися до поліпшення відносин між Індією і ЗСА, зокрема тепер, коли та азіатська країна знову ступила на шлях демократизації, відкинувши в останніх виборах ста-

ЗСА і СССР погоджуються створити „ділові групи" для розгляду важливих проблем

БРЕЖНЕВ НЕ БРАВ УЧАСТИ В ДРУГОМУ ДНІ СОВЕТСЬКО- АМЕРИКАНСЬКИХ ПЕРЕГОВОРІВ У МОСКВІ

Москва. — У вівторок, 29-го березня, генеральний секретар КПСС Леонід Брежнєв не брав участі в другому дні наради між представниками СССР і делегацією ЗСА, яка прибула сюди під проводом державного секретаря Сайруса Венса, як рівнозначна делегація, очолювана міністром закордонних справ Андреем Громиком, того дня відмовилася обговорювати головну точку наради: справу підписання нового договору між ЗСА і СССР щодо обмеження стратегічної атомової зброї.

Деякі члени американської делегації старалися пояснити відсутність Брежнєва його слабим здоров'ям, або згодом, що советський ватажок вирішив присвятити той день розглядові американської пропозиції, щоб Москва і Вашингтон погодилися фактично зменшення кількості ядерної зброї, а не тільки на затвердження верхньої межі, встановленої у 1974-му році у Владивостоку Л. Брежнєвим і тодішнім президентом Джералдом Фордом. Секретар Венс висловив надію, що це матиме нагоду зустрітись з Брежнєвим перед закінченням триденних нарад. Однак інші члени американської делегації заявили кореспондентам, що якщо Брежнєв не братиме участі в нарадах також в середу, 30-го березня, то це може означати, що Москва хоче в такий спосіб висловити своє невдоволення з факту, що президент Джиммі Картер публічно виступає в обороні людських прав по цілому світі, включно із Советським Союзом, який вважає, що це є „втручан-

ням у внутрішні справи СССР".

Відносно питання нового договору щодо обмеження або зменшення кількості стратегічної ядерної зброї, то хоча американська делегація вислала на вістрів доповіді про свою спеціальну у тій справі, советська сторона відмовилася навіть заторкати це питання. Натомість протягом 5-годинних нарад обговорено ряд інших важливих справ: скликання Женевської конференції для встановлення миру на Близькому Сході, демілітаризація Індійського океану, як теж питання обмеження продаж зброї іншим державам, припинення атомових випробувань, обмеження продаж нуклеарного матеріалу і зброї іншим країнам, зменшення кількості воєнних НАТО і Варшавського Пакту в Центральній Європі, як також ситуацію у південній частині Африки, зокрема в Родезії. Секретар Венс повідомив кореспондентів, що обидві сторони погодилися створити „студійні групи", які розглядали б згадані справи і які відбудуться в свої наради у Москві, Вашингтоні, Женеві чи інших місцевостях, залежно від їхньої спеціалізації. Венс відмовився входити в подробиці відносно тих „студійних груп", заявляючи, що точніші інформації будуть подані в спільному формальному комунікаті, який буде виданий в четвер рано, тобто після закінчення наради. Державний секретар сказав, що „студійні групи" будуть створені тому, що під час нарад неможливо було обом сторонам полагати цих справ, а тільки можна було накреслити загальні напрями.

Палата Репрезентантів погодилася на реорганізацію структури уряду

Вашінгтон. — У вівторок, 29-го березня Палата Репрезентантів після затяжної дискусії, 395-ма голосами проти 22-ох проголосувала законопроект, який надає президенту Джиммі Картеру повноваження перевести реорганізацію виконавчої частини федерального уряду. Згідно із законопроектом, Президент міг би ліквідувати, створювати, або об'єднувати різні федеральні агенції, як теж створювати нові департаменти. Сенат ще на початку березня схва-

див подібний законопроект, а тепер спільна комісія обох Палат Конгресу мусить полагати розробити між цими двома законопроектами.

Президент Картер ще під час передвиборчої кампанії обіцяв, що переведе реорганізацію виконавчої частини уряду, щоб зробити її більш ефективною і зменшити видатки. Схвалені Сенатом і Палатою Репрезентантів законопроекти базовані на пропозиціях Президента.

Роберт Гогін буде новим амбасадором ЗСА до Індії

Вашінгтон. — Речник Білого Дому у вівторок, 29-го березня, повідомив, що президент Джиммі Картер планує найменувати д-ра Роберта Гогіна, колишнього президента Принстонського університету, на пост амбасадора ЗСА до Індії.

Гогін, який прийшов би на місце Вільяма Саксбі — це син американських місіонерів в Індії, який народився в містечку Вегурія біля Бомбею. Хоча він не має великої практики в міжнародній дипломатії, то факт, що Гогін народився і виріс в Індії, а крім того протягом цілого свого життя вдержує близькі зв'язки з видатними індійськими науковцями і політичними діячами, повинні спричинитися до поліпшення відносин між Індією і ЗСА, зокрема тепер, коли та азіатська країна знову ступила на шлях демократизації, відкинувши в останніх виборах ста-

Роберт Гогін

рання Індії Ганді встановити майже диктаторську систему. Морарджі Десаї, новий прем'єр Індії, після виборчої перемоги заявив, що його попередник, Індіра Ганді, вела „надто про-советську політику", а він хоче, щоб Індія повернулася до свого попереднього „нейтралітету".

Подгорний закінчив свої відвідини в Замбії

Люсака, Замбія. — Голова Президії Верховної Ради СССР „президент" Ніколай Подгорний закінчив свою візиту в Замбії і розмови з тамтешнім президентом Кеннетом Д. Каундою та підписав відповідні договори про господарську і культурну взаємодію між країнами. У спільному комунікаті, який був опублікований коротко перед відходом Подгорного до Мозамбіку, останньої зупинки советської делегації в країнах Африки, говориться, що у висліді розмов прийнято одностороннє рішення про посилення підтримки зброєю й іншими військовими матеріалами воюючих проти режиму білої меншости в Родезії і Південній Африці партійно-засадних частин і політичній підтримці їхньої боротьби на міжнародних форумах. Центральною справою в документі є однак вимога Подгорного і Каунди про безпастережне передавання влади в Родезії і Південній Африці в руки чорної більшости та закінчення отриманого з расизму апартаїду в Африці. Документ також виразно відмічує велике зацікавлення Советського Союзу справами Африки, що було виразно наголошено у довшій промові Подгорного на бенкеті, влаштованому в його честь президентом Замбії Каундою. Советський верховода зокрема підкреслював приязні заміри СССР відносно новопосталих країн Африки, очеркував Советський Союз, як природного союзника воюючих за свою самостійність революційних груп і намагався пов'язувати західні демократичні країни з

Египет не здобув підтримки для ПВО в Раді Безпеки ООН

Нью-Йорк, Об'єднані Нації. — Египетська делегація в Раді Безпеки Об'єднаних Націй настирливо домогалася на засіданні Ради у вівторок, 29-го березня ц.р., щоб Палестинська Визвольна Організація, яку очолює Ясір Арафат, брала участь, як самостійна одиниця, у Женевській конференції для справ миру і безпеки на Близькому Сході. Засідання Ради Безпеки відбулося на вимогу Єгипту, який на діявся здобути для ПВО підтримку інших країн. Делегата З'єднаних Стейтів Америки не підтримала вимоги Єгипту, який рівнож поставив був на порядок дня справу створення Палестинської держави на землях Палестини. Згідно з опінією деяких дипломатів, єгипетські делегати одержали в останній хвилині зарядження не робити великого тиску і не ставити передумов у категоричній формі, щоб не порушити дипломатичного клімату, який існує тепер між ЗСА і Єгиптом, що було б шкідливе для обох сторін і могло б некорисно відбитися на переговорах єгипетського президента Анвара аль Садата з президентом Джиммі Картером, які мають відбутися наступного тижня у Вашингтоні. Єгипетський делегат Агмет Есма Аббел Мегід заявив, що амбасадор ЗСА до ООН Андрю Янг перестерігає його перед некорисними наслідками і радить відкласти справу ПВО на іншу сесію. Він також додав, що дебати про справу Близького Сходу будуть знову відновлені за два тижні, як повернеться до Нью-Йорку генеральний секретар ООН Курт Вальдгайм, який перебуває тепер у Відні на переговорах з кипрійськими греками і турками. Андрю Янг, на закінчення сесії Ради Безпеки, апелував до делегатів виявити більшу дипломатичну гнучкість і врозуміння до проблеми Близького Сходу та до ініціативи ЗСА для заочаткування переговорів в Женеві, які мали б відбутися у другій половині цього року.

Камбоджа не хоче кращих відносин

Пном Пен, Камбоджа. — У вівторок, 29-го березня, стало відомо, що ще в половині березня комуністичний уряд Камбоджі категорично відкинув заклик Вашингтону, щоб Камбоджа погодилася на відвідини американської делегації, яка тоді теж планувала відвідати сусідні комуністичні країни В'єтнам і Лаос. Один неназваний американський дипломат у Пекіні передав камбоджській амбасаді заклик Білого Дому щодо відвідин делегації, очолюваної Ленардом Вудкоком, головною профспілкою Об'єднаних автомобільних

робітників, але міністерство закордонних справ Камбоджі відкинуло це прохання, заявляючи, що „Демократична Кампучія (офіційна назва комуністичної Камбоджі) ніколи не може погодитися на відвідини делегації імперіалістичних країн", додаючи, що нарід „демократичної Кампучії насичений національною і класовою ненавистю" до Америки, яка, мовляв, під час війни в Індокитаї „поповняла кримінальні злочини" і далі підтримує камбоджських контрреволюціонерів, яких у відповідь окреслено як „лаквів Вашингтону".

В КОНГРЕСІ ЗСА ЗНОВУ ЗГОЛОШЕНО РЕЗОЛЮЦІЮ В ОБОРОНІ ЦЕРКОВ В УКРАЇНІ

Вашінгтон. — Тринадцять американських законодавців з обидвох політичних партій прислали до конгресмена Денісла Флада з Пенсильванії в оголошенні в Палаті Репрезентантів резолюції в справі відновлення Українських Православної і Католицької Церков в Україні.

Резолюція, якій надано число 165, відкликається на Хартію прав Об'єднаних Націй, Декларацію людських прав цієї міжнародної установи і на статтю ч. 124 конституції СССР, в якій свобода релігії є одним з основних гарантованих прав.

Резолюція закликає Президента ЗСА звернутись з „негайним і наполегливим" закликом дозволити на відновлення українських Православної і Католицької Церков „в найбільшій неросійській нації" не тільки в СССР, але й в цій Східній Європі. В дальшому резолюція закликає Президента ЗСА вжити формальні і неформальні зв'язки із советськими властями, щоб забезпечити право свободного релігійного віровизнання обох українських Церков в Україні та виділити на форумі Об'єднаних Націй справу ліквідації українських Церков Сталінін.

Автомобільна Юнія стає на захист українських дисидентів

Трентон, Н. Дж. (Н. Н.) — Автомобільна Юнія — Юнайтед Авто Воркєрс — Відділ 731 при Джерсаль Моторс Корпорації, в Трентоні, Н. Дж., в листі до президента Картера висловила „глибоку журбу" з причин порушення прав людини в Советському Союзі та заперечує проти останніх арештів і репресій Груп нагляду над уведенням в життя Гельсінської Умови в Москві та Києві. Водночас оголосила свою підтримку Президенту в його твердій поставі в обороні прав людини.

На рішення Відділу 731 вплинув п. Олександр Гатумир

Листа, затвердженого Екзекутивною Юнією, підписав президент Відділу 731 Чарлі Кеттерер і секретар Джов Ярос. Дуже допоміг „однодушний" та швидкий ухвалі Юнії був член її Екзекутиви, Джеймс Гантіоза.

Відбувся перший показ прозірок „УНРеволюція"

Нью-Йорк. — Під час дводенних річних нарад ООЧ-СУ в Домі ОУВФронт при 136 Друга свену в Нью-Йорку, у суботу 26 березня, учасники, в залі Літературно-Мистецького Клубу, відбувся перший показ I-ї серії прозірок на тему „Українська Національна Революція, 1917-20 рр.". Прозірки виготовив АДУК у Америці, вони мають українські підписи, а крім того озвучені коментарем і музикою. Висвітлення серії, що розпочинається фотодокументами із створення частини Січових Стрільців у 1914 р., триває рівно одну годину.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА УЧНІВСЬКА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ В НЬЮ ЙОРКУ

Нью-Йорк. — Дирекція Школи Українознавства Т-ва „Самопоміч" в Нью-Йорку інформують, що цієї суботи, 2-го квітня, відбудеться Учнівська наукова конференція на тему: „Українська дерев'яна архітектура 16-18 століть", яка розпочнеться в 10-й годину в аудиторії Школи св. Юра при 6-й вул. в Нью-Йорку. На Конференції учні 9, 10 і 11-ї клас читатимуть свої реферати, пов'язані з заголовою темою. Реферати будуть ілюстровані висвітленням прозірок. Викладач предмета Українська культура — проф. Белла Чмук.

„МАРУСА БОГУСЛАВКА" — НА СЦЕНІ В БАЛТІМОРІ

Балтімор, Мд. — Театральний гурток СУМА вдруге ставитиме тут історичну драму М. Старицького на 5-дій „Маруса Богуславка" в неділю, 3-го квітня ц.р. о год. 5-й по полудні в залі Дому Молоді при Петерсон і Істер свену. Всього дохід призначений на виховні цілі молоді.

ВЕЛИКОДНІЙ БАЗАР СУА

Віпани, Н. Дж. — В неділю, 3-го березня ц.р. тут від год. 1 до 4-ї по полудні в залі української церкви при Рт. 10 і Джефферсон відбудеться заход-

„КИЇВ ГОЙДАЛО ЯК НА ОКЕАНІ"

У листі, щоно одержаному з України, з Києва, згадано про недавній великий землетрус у Європі, що найбільше пошкодив угорську столицю Будапешт, а також приніс чималі зруйнування в Болгарії. У листі сказано, що „не так давно Київ навістив землетрус. Місто загойдалося як на океані. Але ні вбитих, ні інших пошкоджень місто не знавало, все обійшлося щасливо. Землетрус досягав часами до 59 балів за шкалою Ріхтера. Руїн немає".

СВОБОДА

UKRAINSKYI SHODENNIK UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Нова тактика дисидентів

Пресові агенції інформують, що дисиденти і борці за людські та національні права в Советському Союзі й інших комуністичних країнах дещо змінили свою тактику боротьби з комуністичними режимами на відтинку оборони людських прав і почали масово покликуватися на Універсальну Декларацію прав людини, прийняту Організацією Об'єднаних Націй і ратифіковану усіма країнами, включно з країнами комуністичного світу. На цю Декларацію покликалися, між іншим, протестантські релігійні громади в СРСР у листі до президента ЗСА Джиммі Картера, прохачи його допомогти їм вийти з СРСР, в якому життя стало нестерпним, а практикувати релігійні почування стало майже неможливо. На цей же документ покликаються також борці за людські права в комуністичній Польщі, які, створивши новий Рух Оборони Людських Прав, заповіли боротьбу за зміну законів в напрямі політичного плюралізму та наближення їх до універсальних людських прав ОН.

Деякі західні коментатори звертають увагу, що фактично нова тактика дисидентських рухів в комуністичних країнах розпочалася від 20-го січня ц.р., тобто від інавгураційної промови Президента ЗСА, яка, хоч і мала більш ідейно-філософський, чисто практичний характер, але нею американський Президент започаткував фактично новий етап, став змагаючись за рівність та пошанування прав усіх людей на світі. "Гаряче бажання свободи зростає", — заявив тоді президент Картер, — і виходячи з цього нового духу, можна сьогодні сказати, що перед Америкою не може стояти благородніше й почесніше завдання, як допомогти формувати справедливий і мирний світ, справді людський. За цю заяву Картера пішли конкретні потягнення американського уряду в обороні людських прав у цілому світі, прийшла заява Державного департаменту в обороні арештованих в СРСР видатних дисидентів, введення в американську закордонну політику моральних принципів, прийшов рішучий виступ Президента на форумі Об'єднаних Націй, прийшла врешті пригода про Універсальну Декларацію людських прав, що її підписали також диктаторські режими в комуністичних країнах і на яку сьогодні покликаються, немов наслідуючи президента Картера, борці за людські та національні права в комуністичних державах, плануючи свою працю на довгий протяг часу. Ростуть і множаться інші рухи в комуністичних державах, зокрема в Польщі, Чехо-Словаччині, Румунії, Мадярині, навіть суперпольовий Болгарії, не згадуючи про поневолені Україну, Грузію, Вірменію, Литву, Естонію та інші, в яких за словами американського автора Джеймса Воллеса, колишнього кореспондента журналу "Ю.С.Ньюс енд Ворлд Репорт" в Москві, напруження постійно зростає, а боротьба між росіянами і неросійськими народами ведеться систематично різними формами.

Очевидно, ЗСА починатимуть війну за людські права чи за Гельсінкську Угоду, але час працює в користь світу свободи, в користь борців за національні і людські права. Якщо тільки Захід перестав би активно підтримувати комуністичні імперіалістичні і їхні прихвостні, перспективи на перемогу поневолених народів були б куди кращими. В тому напрямі слід працювати українським поселенцям у країнах вільного світу, головним тим особам, які мають доступ до політичних центрів Заходу.

Малолітні злочинці

Кілька днів тому Алвін Клайн, член Найвищого Суду стейту Нью Йорк, заявив під час пресового інтерв'ю, що він після довгих років практики дійшов до переконання, що найбільш ефективним способом зменшити всезростаючу кількість серйозних злочинів, повповнених малолітніми злочинцями — це надавати їм такі самі карі, які одержують за подібні злочини дорослі. Покликаючись на статистику за два останні роки, суддя Клайн доказав, що в час, коли кількість злочинів зростає, і вік злочинців постійно понижуються, і серед заарештованих за такі злочини, як грабівство, вбивство, гвалтування тощо, всечасніше можна натрапити на 15 і 14-літніх. Суддя Клайн твердить, що ті малолітні злочинці зловини здають собі справу з того, який поважний злочин вони поповнили, але дуже часто не виявляють ні жалю, ні страху перед карою, бо наперед знають, що або будуть звільнені на поруку їхніх батьків, або будуть "засуджені", тільки на кілька місяців у виправному закладі для малолітніх злочинців, хоча за ту саму провину доросла людина може одержати досмертний термін ув'язнення. Тому суддя Клайн закликає стейтові і федеральні уряди перевести реформу судових правил, які стосуються малолітніх злочинців, щоб хлопцям чи дівчатам, які закінчили 13 років життя, були трактовані як дорослі. Він покликався на те, що в жидівській релігії вважається, що 13-річний хлопець — це вже повні відповідальна за своє поведіння особа, яка знає різницю між злом і добром.

Заява судді Клайна — це ще один авторитетний голос, який прислунається до інших, які дійшли до тих самих висновків. Постійні алармуючі вістки в пресі, телебаченні і радіо про всезростаючі злочини серед малолітніх довели до того, що багато коментаторів і соціологів, які раніше майже всю вину за порушення законів підлітками спихали на "суспільні умовини", в яких ті молоді злочинці підрастали, тепер починають змінювати своє становище і вимагають, щоб карі для малолітніх злочинців були гостріші, а деякі погоджуються з пропозицією судді Клайна, щоб карі були такі самі, як для дорослих злочинців, значуючи, що гостріші карі діятимуть як відрашувальний чинник для потенційних молодих злочинців.

Самозрозуміло, що підлітки — це підкреслює суддя Клайн — не повинні бути ув'язнені разом із повнолітніми злочинцями і різними дорослими рецидивістами, бо це може мати вплив на скріплення нахилу до злочинності в тих молодих хлопцях і дівчат. Малолітні злочинці повинні відбувати належні терміни ув'язнення в окремих частинах тюрем, або навіть в спеціальних установах. Крім того, треба продовжувати старання запобігти злочинності малолітніми шляхом освіти та психіатричної допомоги. Однак, суспільство має право охороняти себе від злочинців, не вважаючи на їхній вік чи соціальне походження, зокрема охороняти старших віком громадян, проти яких випадки злочинів тепер постійно збільшуються. Безпека громади, як і добро самої молоді вимагають, щоб були змінені судові процедури і правила, які стосуються малолітніх злочинців.

І.Вовчук

ДВА НЕПРИМИРИМИ ВИМІРИ

Політичний клімат мов би міняється. Послідовна оборона людських прав, що її наполегливо голосить президент Картер, як моральну засаду американської політики, велими занепокоїла володарів московського царства — СРСР. В Кремлі переполошилися, бо відчували, що наголошуваний засади не лишаться без наслідків. Вони потроху розсувають поволоку миротворного туману, якою більшовицька дипломатія оповила стратегію побудови світового комунізму в т.зв. "Мирному наступі" на ЗСА і світовий капіталізм. За твердженням урядової офіційної СРСР "Звєстія", збудований в СРСР зрілий соціалізм "набуває що далі то більш привабливості. Під прапором Леніна, під проводом марксизму-ленінізму в усіх країнах світу росте і шириться рух народів за національне і соціальне визволення".

Кремльські володарі імперського комплексу СРСР за дєтанту, страхуючи Захід ударом, зуміли закосити його політиків страхітливим конфронтаціям в термоядерному ударі і використати економічну відтрімку з технічною допомогою не тільки для рятювання банкрутуючої колоніальної системи, й для здобуття не аби яких впливів у світі. Заключивши акт в Гельсінках ті осягні скріпили. Тепер московська преса, говорячи про більшовицьку експансію (привабливість соціалізму), останнім етапом якої була Ангола, а тепер став південно-африканський район, в країні якого цими днями відбувся величезний світовий показовий "президент" СРСР М.Підгорний, не ховає її (експансії) світового загасгу. "Рух народів за національне й соціальне визволення", як то було в часи відновлення більшовицької імперії у війні з національними державами, тепер "росте й шириться у всіх країнах світу". Отож, засяг "соціалістичного визволення" став глобальним.

Готуючись до заплянованої зустрічі в Бєєграді, на якій мали б підвести підсумки миротворних осягів, згідно з заключним актом, Кремльські володарі за їхньою стратегією т.зв. мирного наступу, розгорнуто величезну працю серед миролюбних сил у всіх країнах. Ті сили мають допомагати "КПСС і Советському Союзові виконувати покладене на них історію завдання прокламативного шляху до комуністичного майбутнього". Очевидно під поволокою миротворного туману з Москви.

На початку року, 14 січня, в Москві скликали світовий форум "миро-

(1)

любних сил", в якому, за твердженням "Правди", взяли участь представники 70 міжнародних і 220 національних організацій з 120 країн світу. Світова Рада Миру, що скликала форум, створена в Москві 1973 року на "Міжнародному Конгресі миролюбних сил", є постійно діючим органом, який за камертоном КПСС диригує у напрямку в країнах "миролюбну" політику — миротворити за планами КПСС. Діяльність цього модерного Комінтерну з суспільно-політичних сил світу, покликаного за Ілліча — другого, багатого в чому подібна до Комінтерну в часи Ілліча першого, "Миролюбні сили" як спрут опублікувати життя в країнах світу — миротворять за кремльською стратегією і то не є втручанням у внутрішні справи країн!

За твердженням "Правди" вже в січні було зібрано понад 400 мільйонів підписів, в яких домагалися виконання миролюбних вимог за більшовицькими глаголами. Як висловився заступник голови республіканського комітету захисту миру — Натан Рибак, "Радянський рух за мир" органічна складова частина радянського способу життя" ("Радянська Україна" 3—12—77). За нахнення того "способу життя" у світі й веде змаг ханат ЦК КПСС при допомозі миролюбних сил Світового Конгресу Миру. На січневому форумі "миролюбні сили" світу, готуючи матеріал до Світового Конгресу, що має бути скликаний у квітні в Варшаві, перед зустріччю в Бєєграді, обговорювали проблему: "Концепція розрядки і стратегія миру".

В надісланому привіті Л.Брежнєв, вітаючи учасників форуму, підкреслює, що "головне сьогодні — це діяти", домагаючись виконання розрядки, і в цьому багато мають зробити політичні партії, профспілки, жіночі й молодіжні організації, парламентарі, вчені і діячі культури, — всі миролюбні сили суспільства" ("Правда" 1—15-77). В нинішній стратегії мирного наступу, за владування Ілліча другого загасгу діяльності його Комінтерну з суспільно-політичних сил, названого "Світовим Конгресом Миру", далеко ширший, як то були за Ілліча першого.

На московському форумі миролюбії заповідали московських господарів, що будуть діяти. "Американські прибічники миру", заповідав представник ЗСА, член законодавчих зборів стейту Массачусетс С. Гренхен, "будуть тиснути на новий уряд ЗСА, щоб військові асигнування витрачалися не на зброєння, а на мирні потреби. Голова сенатської комісії чужозем-

ПЕРША ПЕРЕМОГА ЛІВИХ У ФРАНЦІЇ

Париж. — (Т.Дж.) — Як читачі "Свободи" вже знають, у муніципальних виборах у Франції ліві здобули бездискусійну (поза Паризем) перемогу: здобули в загальному 52 відсотки голосів, коли пануюча більшість у парламенті має лише 47 відсотків. Нічого дивного, що соціалісти й комуністи голосно заявляли, що вони готові йти до легіслятивних виборів будь-коли! Але легіслятивні вибори відбудуться лише за рік (у квітні 1978р.) і цей рік буде рішальним. Не лише для Франції, бо ж перемога лівих у Франції, беручи до уваги дуже невизначну ситуацію (чи — властиво — виразу) в Італії, а сумнівної в Португалії, а навіть в Іспанії, означала б, відхід на ліву" західної Європи. Коли брати до уваги досвід "коаліційних урядів" у Чехо-Словаччині, Польщі, Румунії, Мадярині тощо, то легко собі уявити загрозу, яка постає для всієї Європи. Правда з одним винятком щодо минулого: в жадній із країн Західної Європи нема багатів червоної армії. Але...Але леве хто з противників "перемоги соціалізму" сумнівається, що мінортарна компартія врешті-решт таки добилася б "результатів", які практикують т.зв. сателітні країни.

Які підстави побоюватися такого висліді легіслятивних виборів у Франції, що відбудуться за рік? Авжеж ж, можна вірити в політичну грамотність французького народу, який не утотожнює муніципальних виборів із легіслятивними, знаючи, що муніципальні не міняють режиму. Є багато доказів на те, що французи голосували за лівими (у відношенні — в загальному — 52 відсотки за лівих, проти 47 відсотків за "правих"), щоб виявити своє невдоволення ростом цен, тривалістю безробіття і навіть 20-літньою практикою урядівнаго голістів, а не задля приналежності до марксистської ідеології. Усі судування оліїні доводять, що за комуністичним устроєм у Франції стоять лише 2 відсотки опитуваних, але більшість стоїть за зміною...І саме у формі цієї зміни, у невідомі її елементи, лежить уся небезпека.

Основний успіх компартії в муніципальних виборах це — П вихід з гетто. Соціалісти Миттерана справді наблизилися до марксистських позицій компартії. Виявили "динаміку єдності" з комуністами. І коли в попередніх виборах можна було говорити, що вони здобували терен перед комуністами, то в останніх виборах справа представляється інакше. Соціалісти дістали більше голосів, як комуністи, що завдяки у Франції певні свої 20 відсотків голосуючих. Але...у муніципальних інститутих соціалісти матимуть більше голів міських рад, а комуністи більше радників: 2.306 при 2.259 соціалістів. В обличчя цих цифер, постає дуже виразно перспектива Чехо-Словаччини, Мадярині, Румунії... Винятком становить Париз, де сучасна парламентарна більшість має 69 радників проти 40 радників лівих. Ясно, що головою міської ради й першим (від довшого часу) бургомистром буде Шірак (справжній голіст, проти кандидата Незалежних Республіканців, партії Президента). Але й ці цифри опорує

(Продовження буде)

ЗВЕРНЕННЯ ДЦ УНР

Державний Центр Української Народної Республіки в езилі звертає увагу українського народу в Україні та в діаспорі, що советська влада останнім часом поспішила відверту расистську, юдофобську політику на Україні і за її межами. Провадячи цю політику, советське керівництво повторює шлях імперіалістичної царської Росії. Так звана "боротьба проти сіонізму" має своє глибоке коріння в російсько-царському чорносотенстві.

Але Советський Союз перевершив антисемітизм царської Росії, довідавши юдофобську кампанію до масштабів, що їх можна порівняти з масштабами такої кампанії в нацистській Німеччині. Юдофобство советського імперіалізму є складовою частиною його внутрішньої та зовнішньої політики — політики захоплення шораз нових частин світу, підлакування основ демократичних суспільств, придушування прагнень і національних прав поневолених Москвою народів.

З метою досягти свої імперіалістичні цілі, советська влада через свою та наймену пресу, радіо, через своїх представників та агентів намагається створити в світі враження, ніби найбільшим ворогом жидівського народу та найбільшим джерелом юдофобства є українці. Шляхом такого наклепу Москва намагається скомпроментувати український народ в очах світової громадськості, завдати удару по національних інтересах нашого народу, запобігти співпраці українських та жидівських національно-визвольних сил у їхній боротьбі за національні права своїх народів.

На перешкоді імперіалістичній та расистській політиці советського керівництва нині стоять діячі національно-визвольних та демократичних рухів різних народів СРСР. Серед них ведуть перед діячі українського та жидівського національного рухів у СРСР, які своєю безкомпромісовою боротьбою за національні та людські права довели велич і незнищенність національної ідеї та людського духу.

Боротьба жидів в СРСР за внізд до Ізраїля та героїчна боротьба ізраїльської держави за своє існування користуються підтримкою демократичної громадськості в світі, включно з українськими колами за кордоном та діячами українського національного руху в Україні, які репрезентують думку величезної більшості українського народу.

Позацензурний журнал українських національних сил "Український вісник" випуск 7-8 писав з цього приводу: "Характерний такий факт: організовані кагебістами два єврейські погроми в березні і травні 1972 року біля київської синагоги...кагебісти намагаються використати в своїх ганебних цілях... Серед українців намагаються викликати хвилю антисемітизму, поширюючи міти, ніби євреї домагалися утворення єврейської автономної республіки на Україні, в той час, коли євреї насправді домагалися вільної еміграції до Ізраїлю і задоволення своїх національних та культурних потреб. Правда, на цей раз пляни шовіністів не збулися, їм не вдалося вбити клин між євреями та українцями і таким чином викликати хвилю антагонізму між ними".

Державний Центр Української Народної Республіки в езилі, як легітимний речник української державності, заявляє з цього приводу таке:

1. Ми звертаємо увагу на законні акти Української Народної Республіки щодо національних прав національних меншостей в Україні, зокрема жидів. Жиди, які живуть в Україні, мусять бути так само, як і інші національні меншості, рівноправними громадянами української держави, як це було свого часу встановлено державними законами Української Народної Республіки. Як відомо, закони УНР проголошували широку національно-культурну автономію національних меншостей в Україні, зокрема жидів. За кордоном Державний Центр Української Народної Республіки в езилі та окремі його діячі багато вже разів і при різних нагодах підкреслювали потребу унормування українсько-жидівських стосунків, зокрема затаворюючи ширший советсько-російський керівництвом імперії антисемітизм та висловлюючи свою солідарність з боротьбою Ізраїльської держави за незалежність.

2. Ми вітаємо тих представників українських національних сил в Україні та за кордоном, які змагаються до співпраці з національними жидівськими колами.

3. Ми стверджуємо спільність національних інтересів українського народу та тієї частини жидівського народу, яка живе в Україні.

4. Ми урочисто заявляємо, що український народ як цілість ніколи не був і не є ворогом жидівського народу. Сумні історичні події у взаєминах між українцями і жидими ніколи не відповідали позиціям або інтересам українського народу, зокрема, керівникам Української Народної Республіки, так само, як і жидівського народу, і були здебільшого викликані втручанням з боку російського імперіалізму або інших сторінних сил. Непорозуміння в українсько-жидівських взаєминах вже завдали величезної шкоди національним інтересам обох народів. Вони не сміють повторитися. Тому ми з прикриттю відзначаємо, що з боку деяких жидівських кіл у світі досі лунають голоси, спрямовані проти українського народу та його діячів. Таким чином, ці кола

(Закінчення на стор. 6-й)

Микола Понеділок

ВСЕ ДЛЯ ДУШІ І ТІЛА!

II

— Слухаю пана.
— Ще не все панночко! До цього додайте один вареник з сиром, а два з печінкою. Півголубця з рижом. Трохи покрийте волового м'яса і помішуйте з телячим. І зробить мені дві волово-телячі котлети.

— Слухаю.
— Хвилюю, ще не все! Я хочу знати, яка на смак баранина в "Союзіві"? Дайте мені для проби трохи баранини!

— Гаразд! А яку ярину дати до м'яса?
— Дайте пива!
— Пиво це не ярина, пане.
— Я знаю. Все таки дайте! А яку ярину маєте?
— Всіляку!

— Дайте мені всілякої потроху! Панночка стурбовано зирнула на мене.

— А чи це не забагато буде для вас, шановний пане?
— Не знаю. Наперед нічого не можу сказати. Опісля їжі, якщо бажання, запитаєте.

— Добре. Вибачайте за запитання! На закінчення сніданку маємо каву, чай, молоко, і "айскрім" — морозиво.

— Який "айскрім" маєте, панночко?
— Чоколад, вєнєла, банана.

— Попрошу наспід "чоколята", зверху "венєлу", а по боках по порції банана. І аж тоді не забудьте апетитні соки подати.

— Всі соки принести, прошу пана?
— Та ні! Якійсь один кіс можете принести. Пощо всі? Досить і трьох на закінчення.

Нарешті мій апетит був переможений. Я смачно

поснідав. Виходячи, я перекинувся ще кількома словами з панночкою.

— Вибачайте, — кажу, — за вередування під час замовлення.

— О, ні! Ви ще не так вередували. От вчора один відпочинковець замовив у нас смажену канарейку.

— Невже? І ви йому засмажили канарейку?

— Та ні! Де ми йому візьмемо канарейку?

— Ну й що ж він, розсердився?

— Ні! Замовив замість канарейки півнидника і голуба.

Я дякую за їжу і йду до протилежного будинку, де мешкає мій приятель. У товариша на двєрах напис: "Після їжі пішов прохолоджувати свій живіт до басейну. Всіх, хто хоче по многу грати в карти, в футбол, в шахи або дряпатися по горах — зголошуватися до басейну! Знайти мене там дуже легко — маю червоні з білим горошком купальні штани і плаваю на воді з гумовим балоном. Петро".

Йду до басейну шукати "червоні з білим горошком штани". Підходжу, "штани" лежать на гумовому бальноні і п'ють кока-колу.

— О, Миколо, — кричати "штани", — роздягайся і стрибай до басейну! Вмиш стрибати?

— Вмию.

— А головою стрибнеш, колего?

— Ясно, що стрибну. Коли вмію ногами стрибати, то головою тим більше. Похвастався і розізлився сам на себе...Здурю згодився головою стрибати...Ніколи ж не стрибав головою у воду. Але пообішав, дотримуй слова!

Роздягаюся. Стаю на край басейну. Набираю в повні легені повітря, — може, думаю, довго буду під водою — здається. Стрибаю. Нагло відчув під водою, бушімо мене по животі хтось трахнув залізною, розпеченою сковородою. Скоріш, думаю, треба випливати з-під води і подивитися, чи не тріснув живіт на дві половини. Випливаю...Дивлюсь...Тріснути не тріс, але пурпурово-червоний зробився і болить до нестями.

Підбігає якийсь чоловік'я.

— Ви, друже, відважно животом стрибаете. Не болить у вас нічого?

— Ні, кажу, — так, ніби муха вкусила. Жадного болю. Чолов'яга оглянув червону пляму на животі.

— Угу! Так не кусає муха. Хіба що бєгємот.

А мої "штани" з білим горошком лежать на бальноні і регочуться...

Від басейну пішов до боксерів...Хотів побоксуватися трохи. Шукаю партнера, не наїду. Ніхто не хоче зі мною навкучачи битися. Питаю одного:

— Чого не хочеш боксуватися зі мною?

— Та тебе ж вдар і ти ноги простягнеш!

— То, — кажу, — не бий мене так, щоб я ноги простягав.

— А як не бити, то нащо ж гратися?

Від боксу до шахістів, підсів я до гравців, підказую, як грати.

— Ти вмієш грати? — питають.

— Ні!

— Чого ж підказуєш?

Програв. Пішов я спати...На обід кликали — не пішов...Включив радіо і вчився танцювати румбу.

Прибігає керівник "Союзівки":

— Що з вами, Миколо?

— Нічого! Танцюю румбу.

— Не те...Ви не обідаєте?

— Та їдїть, насїдає керівник, — хоч трошки з'їжте! Попробуйте поросїячу їжкку та ї підете...

— Ні, дякую...Я дві ноги ранком з'їв...Буду їсти ввечерю.

Засмучений керівник покинув мою кімнату...

Я танцював...

Після обїду зїбралися з Петром — "штани" з білим горошком", дряпаїтєся на гору. "Штани" видряпалися, а я під горою спав, аж доки вони не спустилися донизу...

На ввечерю я пішов. Але з'їв лише половину того, що на сніданок. "Штани з білим горошком" здивувалися:

— Ти не жуєшш норми...

— Не можу...

— Попусти ремінь — полегшає! Я взагалі до Італїї їду без ремінця — щоб більше і комфортабельніше

(Закінчення на стор. 6-й)

Гарвардський смолокип горить ще ясніше...

(Репортаж із 100-долларового бенкету в Клівленді)

Клівленд, Огайо (О. Га.). — У переддень 100-долларового бенкету Фонду Катедру Українознавства, Відділу Клівленд, на сплату Українського Наукового Інституту в Гарвардському Університеті (УНІГ) організатори, до десяти інших клопотів, дістали ще один: треба було шукати ішого тостмайстра — намічений для цієї функції, бо організаційний референт Головної Екзекутивної ФКУ, Богдан Тарнавський, лежав у шпиталі. Автомобільний випадок...

Погана вістка породила аж два страхи: чи не поважнє тут справа, коли дорогого Богдана у шпиталі забрали? І чи хто може заступити його повністю, зокрема той його неповторний тембр голосу, який нехтує посередництвом тіла, промовляючи просто від душі й до душі?..

Що й казати, після закінчення імпрези перший телефонат належав йому — Тарнавському.

автор цього репортажу не чув цієї розмови на віддалі, проте в заклад побитися може, що вона звучала так:

— Ну, як з вами, Богдане?

— О, тон ваших слів каже, що імпреза вдалася вам...

— Та ви про себе говорите, а не про нашу імпрезу.

— Дякую. Радби сказав би: „Могло бути гірше“... Я радий, що нічого в мені не зламане.

— А в нас навики: ми раді якраз тому, що в нас щось зламане...

Голос на другому кінці телефону, в стейті Нью Джерсі, застиг у горлі співрозмовця:

— Не мучте, радби Бога! Що сталося?

— Не хвилюйтеся...

Заміняючи тільки найвласніший Клівлендський рекорд з перед чотирьох літ, тоді наш Гарвардський вечір дав 42.500 доларів — а тепер, на Український Інститут у Гарварді, скочило 47.520 „баків“.

— Жартуйте...

— Ні, та це не все, Богдане, на нашу імпрезу підприємець Петра Яценка, з Торонто... знаєте його — голова ФКУ на Канаду й гарвардський членат... Він сипнув від себе 20 тисяч!.. Від цього Яценка у показники „14 великих“ (гарвардських жертводавців, з сумами 10 тисяч доларів, або більше. Гляди сторінку „Свобода“, Український Гарвард“, ч. 231-233). скочив із сьомого місця на третє, зараз за Юрковським і д-ром Омельським, а Клівленд здобув другий рекорд напротязі одного вечора...

Останні слова треба було кричати, бо наш автопідбитий співрозмовець уже тріюмфально вигукував і (не знаючи на одній нозі, чи на двох) при апараті відтанцював:

— А, хай же вас качка ногою копне! Та ще й перелетна, канадська!.. Отак клівлендці, отак молодці!..

II

Такий вступ для організаторів імпрези, що відбулася в суботу, 27-го листопада, в аудиторії церкви св. Володимира, в Пармі-Огайо, такий же потрібний, як для ФКУ і Українського Інституту в Гарварді — мільйон доларів... Напружені нерви в останній час перед імпрезою була попросту велика, то ж після щасливого закінчення треба було для головних діячів осіб — голови місцевого Відділу ФКУ, Василя Лагошняка, секретарки Орисі Лагошняка та голови бенкетового Комітету, Я. Попелу конче відпруження (хочби в формі дружнього залюкування і так уже достатнього наляканого в автомобільному випадку Тарнавського).

Звідкіль напруження в організаторів бенкету? Найкоротша відповідь на це питання звучить: Клівленд 1972-го року і Клівленд 1976 — то дві, зовсім інші, справи. Не вхо-

чи в меритум і деталі цих різниць і проблем, скажемо тільки, що у відношенні до Гарвардського бенкету і взагалі Українського Гарварду цим разом десь з-під землі виростає така неприємна (щоб не сказати — ворожа) постава, що годі було не зробити висновку: тут „хтось“ заповзався загасити клівлендський смолокип, той рекорд: 42 тисяч доларів, що горів і прикладом свідів для друзів Українського Гарварду...

III

Увечері, 27-го листопада все це раптом скінчилося. Тобто, не прийшли ті, які присягнули собі „святочко не йти і святючю не дати“, — але на їхнє місце прийшли інші. Прийшли п'ять душпастирів двох головних українських церков, прийшла „стара війна“, яка, — як ніхто інший — відчула в час Визвольних змагань брак наукової й політичної підбудови. Прийшли емерити. Прийшли ветерани Спортивного Клубу „Львів“, доказуючи, що вони, переставши бути змагунами на грині, стали змагунами важливіших справ. Прийшли блоковирники й і сьняковирники, наші добрі люди всіх професій і суспільних станів. Всі, від 15-річної Дарки Смігурської й до 87-річного Корнія Галата, прийшли дати, допомогти, показати, як з їхньою допомогою справа їхати добре — а не, як без них, їхати зле) (бо на це останні ми масмо вже доволі доказів)...

Прибули навіть позамісцеві люди. Лорейн, у реванж за участь клівлендців у їхній такій імпрезі з минулого року, прислав „цілий стіл“ (понад два десятиліття) учасників, з'явився представник Акро-ну й Кедрону. Підписали й далі прислають свої 100-долларові пожертви люди українського сумління і свідомості, які не могли прийти на імпрезу.

Коли студент Роман Процик із Філадельфії спитав: „Як ви, клівлендці, це робите?“ — дістав посередню відповідь від робітника-емерита Петра Лавринця. Складаючи 5 тисяч доларів, він заявив: „Дас не той, хто мас, тільки той, що розуміє справу!“

А що не всі розуміють справу якстей, то решту тайни висвітлюють згадані три головні дієві особи імпрези і продавці квитків. Спитайте їх, скільки розмов — усних і телефонічних — вони відбули, скільки відвідали по таках, скільки пригадок зробили — аж доки справа людям не стала ясна. І це з виснаження клівлендських успіхів. Народ усюди однаковий, але не всюди однакові організатори...

IV

Імпреза, поза веселими вставками неперевреного на місцевому терені гурториста Миколи Кавки, не мала ніякої мистецької програми, але кому була потрібна мистецька програма? На те в нас є святочні академії... Люди майже перед собою молодий Український Гарвард, їх цікавили питання: що „сидить“ у цих молодих людях? Як їхнє знання? Чи (за американцем кажучи) „варті вони своєї солі“... і наших грошей?

Відповіді на ці питання перевершали всі сподівання учасників у далекому більшій мірі, ніж фінансовий успіх — сподівання організаторів. Коли було слухати, як юний доктор Сливочий говорив про освітні вже здобутки й накреслював сміливі, а проте реальні плани на майбутнє, як студент Процик „збирав“ батьків і дітей за відлучування від українських питомоностей; як молода редакторка гарвардських видань, Уляна Пасичник, вказала до терпеливості в процесі вирошування науковців — під горло слухача підступу над водночас радість, гор-

Балтімор вітав „Марусю Богуславку“

Виконавці історичної драми „Маруса Богуславка“ в Балтіморі

Хоча наша громада вже бачила багато власних вистав і гостинних виступів, то однак ніколи не була так сильно ними захоплена і зворушена, як в невідло 6-го березня 1977 року. І хоча в громадї в той самий день відбувались інші імпрези, то однак зала дому „Української Молоді“ була майже вповнена молоддю і старшими громадянами, що прийшли побачити найстаршу і найкращу історичну драму на 5 дій М.Старицького „Марусю Богуславку“.

Тож не дивно, що за того часу, на чужині, мало хто відважився що п'єсу ставити, бо ця річ є дуже тяжка до виконання і дуже коштовна, але завдяки нашому „довготільному“ виховникові і артистові Теодорові Кузьмів, який для української молоді ніколи не жалів ні часу, ні труду, ні коштів — ця драма вийшла прекрасно. Режисер Т.Кузьмів любить порадою, точність і дисципліну до тієї міри, що наказав починати представлення точно в назначений годині та постарався, щоб перерви були якнайкоротші, рівнож він перевищив все старше юнацтво і дрижинників та Ю СУМ на справжніх акторів та подбав, щоб батьки виготовили відповідні історичні кос-

тюми і предмети, а сам, то не одну ніч перебував на сцені, вималюючи прекрасні українські і турецькі красавиди. Пан Т.Кузьмів попросив і інших старших сумівців, щоб люблять українську сцену, щоб вони допомогли у підготовці вистави. Виховниця Маруса Роль зайнялась характеристизацією акторів, балетмайстер Орест Ласюк підготував танці і весняні хоророви, Петро Верний подбав про належні світла, вогонь та гарматні вибухи і т.д., а Марія Стельмах не лише була суфлером, але також постаралася щоб батьки приготували акторам добру перекуску.

У головних ролях виступили: з ролі Марусі Богуславки полівугідно вив'язалася молоденька виховниця Маруса Галзана, а Маруса Олексюк, чудово відіграла роль Лесі, вона є найближча подруга долі і недолі Марусі Богуславки; вони обидві своєю тугою за рідним Богуславом не один раз викликали слези в очах старших і дітей в залі. Як правдиві запорожці у ролі атамана Сохрона, виступили Мирослав Ціздін, а у ролі козака Степана, що продав сестру туркам, виступив Андріян Роль; тут знову героїчні чини і недолі атамана Сохрона, а відтак каяття і смерть Степана, до сліз зворушили глядачів. Шойно жин Мошко, роллю якого відіграв сам режисер Т.Кузьмів, трохи розвеселив публіку та не надовго, бо Мошко торгує з турецьким гірсом і робить нечесне діло.

За турецького пашу-Гірея, дуже вміло, неначе правдивий і вродливий паша, відіграв Стефан Верний, учень 12-ої класи Школи Українознавства та середньої школи. Ганну за Богуслава надзвичайно відіграла старша юначка, Оксана Войтович. Але й всі інші ролі наша молоддь і старші актори відіграли як справжні артисти, хоч би взяти роллю Ахмеді, що її з чуттям відіграв друг Василь Верний, він як почав розповідати Марусі про красу України і народні звичаї та порівнювати з багатими сумними турецькими паладами, то сам гірко плакав.

Цей надзвичайно рідкісний виступ, зворушена публіка витала довгими і гримками оплесками, а прикінці, здавалось, що оплескам не буде кінця. Тоді на сцену вийшов разом із всіма акторами, доволі змучений режисер та голова осередку СУМА д-р Теодор Кузьмів, який кількома широкими словами подякував громадї за участь та батькам за допомогу, а молодим артистам за добре виконані ролі.

Ця прекрасна вистава, як запівав режисер Т.Кузьмів, буде повторена знову у неділю, 3-го квітня ц.р. вона буде останньою у Балтіморі.

Буде б дуже побажанням, щоб ті наші громадяни, які не мали нагоди бачити, а зокрема дорослача молоддь і діти, щоб прийшли подивитись, яку цінність вирощує в собі наша молоддь, яка над собою працює, а також, щоб побачили імпрезу батьки тих дітей, що часто нарікають на молоддь, що вона забуває рідну мову, школу і Церкву. Тим більше треба дати моральну підтримку тим, що плекають свою рідну мову і культуру, що посвячують-ся для української справи, поза своїми обов'язками у американських школах.

Нехай не буде у нашому місті ні однієї родини, щоб пропустила цю прекрасну виставу „Маруса Богуславка“.

A.Ц.

Великий Детройт вшанував пам'ять Головного Отамана Військ УНР С. В. Петлюри

В січні 1976 року Товариство Прихильників УНР в порозумінні із членами Уряду УНР в Екзилі, що живуть у Детройті — д-ром Марусею Бек та д-ром Антоном Жуковським, листовно звернулося до обох діючих на терені Детройту Відділів УККА, як до найвищих українських громадських установ, із проханням зацікавити створення Громадського комітету в Детройті для відзначення пам'яті Головного Отамана С. В. Петлюри.

До часу створення Громадського комітету було відомо, що керівні органи Відділів УККА мають намір відзначити цю сумну річницю загальногромадською Академією, але в той час в них ще не було ніяких вказівок від Центрального УККА. В травні — в найбільшій дні 50-ї річниці трагічної смерті Головного Отамана Військ і Голови Директорії УНР сл.п.м. С. В. Петлюри в Українських Церквах відслужено панахиди за душу спочилого. В українській православної катедрі св. Покрови у Саутфілді, передмісті Детройту, де був присутній автор цих рядків, настоятель катедрі протоієрей Нестор Столярчук, 23-го травня ц.р. відправив урочисту Панахиду за Душу Божого воїна Симона, в супроводі Катедрального хору, яким диригував маестро Петро Кондратенко. Отцеві настоятелі прислужувало 8 старших і молодших вітварних хлопців. Організована молоддь ОДУМ та Православний Лізі була призначена в почесній стійці за прапорами, члени парафії та прихожани, що прибули помолитися за Душу забитого воїна агентом Москви 50 років тому, вповнивши Храм Божий. Військові Ветерани також зайняли місце почесної стійки. В молитовному почуванні увага про С. Петлюри, що стоїть перед нашими очима, це образ однієї з найбільших постатей нової історії. А жертва крові, що її склав він на вітар Батьківщини кличе нас до найглибшої пошани та вічної пам'яті.

Другим кроком вшанування пам'яті Великого сина України, було зорганізування загальногромадської академії, але нащавдні в Детройті ніяка імпреза не вдалася, а через те що 1976-й рік проголошено роком С. Петлюри, угідно зорганізувати академію перенести ні осінь.

Управами Відділів УККА 11-го червня скликав загальні збори делегатів українських організацій Детройту для вибору Громадського комітету. Збори керував голова Метрополітального Відділу УККА інж. Богдан Петрина. На цих зборах обрано та покликано склад Громадського комітету в числі 36 осіб та 3 членів Контрольної комісії. Повний склад Комітету подано в програмі Академії, а в цьому дописі обмежимося переліком складу, скоріше Президії Комітету: генерал Михайло Крат — почесний голова, проф. Михайло Смик — діловий голова, інж. Богдан Петрина — заступник голови, інж. Богдан Федорак — заступник голови, Іван Мурга — секретар, Василь Боднар, скарбник — голова фінансової комісії, ред. Петро Рогатинський — голова Пресово-інформаційної Комісії, д-р Антін Жуковський — голова Контрольної комісії, мгр Микола Кавка — голова Програмової комісії Івана Петруша — голова Господарчої комісії.

Всі питання з підготовки і перепроводженням Академії устійнювались на спільних нарадах повного складу Комітету та окремих комісій. Дату Академії остаточно визначено на 7-го листопада 1976 року. Голова Комітету, проф. Михайло Смик під час наради, якими він керував, та поза ними, зумів утримати співпрацю членів Комітету на належній загальногромадській висоті.

Заступник голови, інж. Б. Федорак винаймав у Ворені (передмісті Детройту) аудиторію Фітцджеральд середньої школи та полагодив усі формальності зв'язані з рентом. На пропозицію ред. Рогатинського запрошено на головну промову Президента УНР в Екзилі Миколу Лівницького. Полагодження мистецької частини забрало дещо більше часу. Наша славна Капелля Бандуристів ім. Т. Шевченка, змінивши всі свої давні устійнені плани, дала згоду на свій виступ в Академії. Капелля Бандуристів СУМА також дала згоду взяти участь. Видано заклики Громадського комітету до найширших кіл українського громадянства, перепроводження продажу квитків, здобуто спонзорів Академії, пригтовлено потрібне устаткування та удекорування сцени. Голови комісій, Програмової М. Кавка, Пресово-інформаційної, П. Рогатинський, Фінансової, В. Боднар, та Господарчої, І. Петруша, виконали взяти на себе обов'язки. На окрему увагу заслуговує інж. А. Черняк, який своїм широким знайомством та авторитетом, а разом з тим наполегливою працею здобув 67 спонзорів Академії. Потрібні устаткування та спеціально декоративно обладнану сцену відомий майстер сценічного декорування — член Програмової комісії М. Самокіш і н. з. н. м. співпрацював, виконуючи свої обов'язки голови Господарчої комісії, І. Петруша з допомогою І. Романчука. В день Академії, 7-го листопада в українських церквах повторно відслужено панахиди по св. пам. С. Петлюри, або згадувано в молитвах ім'я Поїного. В Катедрі св. Покрови як і в травні урочисто відслужено панахиди, на якій були присутні Президент М. Лівницький та член Виконного Органу — д-р А. Жуковський.

Програму Академії розпочато відспіванням американського гімну. За хвилину в залі погасло світло, та раптом спалахнув на п'єдесталі уявного пам'ятника, перед образом С. Петлюри символічний огонь.

Ледве освітлені прапороносці молодечих та ветеранських організацій, під звуки літарів, повільно вносили на сцену прапори, а найменші — Лідія Зарєвач та Михайлович вносили та поставили перед уявним пам'ятником квіти. Цей момент зробив на присутніх зворушливе враження. Академію офіційно відкрив змістовним вступним словом голова Громадського комітету, проф. Михайло Смик, представивши та попросивши до слова президента УНР в Екзилі Миколу Лівницького. Публіка супроводила Президента зі залу на сцену, вставанням та оплесками.

Президент закінчив та-кими словами: Головний Отаман закликав своїх земляків: „Моральним Чотирькутником — отим старозаказним табором — поставмося ми в перехідній дні нашої історії до всіх негідних наступів на нашу славу та вірність випробуванням ідеями. Скупимося один біля одного з готовістю взаємної допомоги й перестороги — і тоді ми витримаємо всі міри й проби. Я вірю, Президент сказав, що там в Україні — під постійним терором московсько-більшовицького окупаційного режиму українці будують і збудують отой моральний чотирькутник. Чи ми, вільні українці, збудуємо його тут? Якщо ми це доконаємо, ми виконаємо заповіти Симона Петлюри! У мистецькій частині Академії взяли участь найкращі мистецькі сили: заслужена Капелля Бандуристів ім. Т. Шевченка під мистецьким керівництвом маестра Гр. Китастого, солісти Капелі: Я. Пісарук, Г. Китастиг, М. Костюк, П. Рохолок та Г. Хомин. Капелля Бандуристів СУМА ім. гетьмана П.

В альбом Маркові Бандері [Молодому, надійному бандуристові]

Недавно, 20-го лютого, ц.р., відомий український танцювальний ансамбль „Волошки“ влаштував дуже успішний концерт, у Менор коледжу, й увесь прибуток призначив на потреби того коледжу, про що уже було згадано у „Америчі“, з 25-го лютого, ц.р. Ця справа заслуговує на окрему увагу: Тут хочу зупинитися тільки над нашим молодим бандуристом, Марком Бандерою, який виступав з „Волошками“ та якого я побачив вперше на сцені, з бандурою. Він ще є у юнацьких роках, студент другого року Темплей університету, й своїм виступом він заскочив мене, та декілька соток глядачів, українців і неукраїнську публіку, коли його бандура певно прозвучала, наче казкового кобзаря. Окрім свого майстерного опанування бандурою, у нього виявилось ще майстерне відчуття у підборанні мелодійних та жартиливих пісень, якими він заповнив велику частину програми концерту. Вміти відчутти що потрібно, та що любить публіка — це великий завдаток на успіх кожного мистця. Без тако-го відчуття ніякий мистець не виросте.

Марко Бандера включив у свій репертуар „Коліскову пісню“, „Сіва мужик гречку“, „Ой та, жінко моя, нехай буде воля твоя...“ нехай буде з козица!“, та композицію Китастого „Львівські фрагменти“ й інші. Дзвінок, й переконливо лунала його чернигівська бандура, зашо присутні нагороджували його ширими й беззастанніми оплесками.

У першій частині Марко Бандера заінтригував публіку такими технічними можливостями інструменту, як арпеджіо, гіссандо, та чотири-октавним засягом тонів. Він також мас добре опанування лівої руки, у мелодійних та ритмічних шкварних пассажах басових струн. Перед Марком залишається тільки опанування співу та динаміки гри, й так він осягне класу великого мистця, на що чекаємо ми, та весь наш народ. Він поводитися на сцені дуже свобідно, свої точки він дуже влучно інтерпретує перфектно українською й англійською

Д-р Михайло Диміцький

Орлика під мистецьким керівництвом маестра П. Потапенка, солісти: В. Биковець, Г. Кравченко, Н. Денисенко та М. Брездєнь. Всі точки, які їх виконали Капелі, були присвячені або близько пов'язані з цією сумною датою. Після кожного виконання чисельна публіка нагороджувала, як бандуристів, так і бандуристок гучними оплесками. Глибоке враження справила „Дума“ про Симона Петлюру, у виконанні маестра Г. Китастого зі супроводом Капелі. На високому рівні виконала декламації, також присвячені Симоні Петлюрі, Віра Потапенко в супроводі Капелі Бандуристів та окремо членкиня ОДУМ-у Наталка Марущак.

Академію закінчено відспіванням українського національного славня у виконанні бандуристів ім. Т. Шевченка з підтримкою присутніх. Після закінчення Академії, о год. 7-й вечора в парафіяльній залі української православної катедрі св. Покрови, відбулася зустріч із Президентом — Громадського Комітету та запрошених керівних осіб громадських та професійних організацій, числом понад 60 осіб.

Влаштування прийняття взяв на себе член Комітету і голова Парафіяльної ради Ф. Федоренко. Вечерю приготували члени Комітету — делегати від Сестричтва св. Ольги О. Лісківська, Н. Романчук та Д. Єрменко з допомогою запрошених пань. Як водиться серед християн, споживання почало після молитви та благословення страв настоятелем катедрі о. протоієреєм Нестором Столярчуком. Пряями обміноувались враженнями з діяльності наших організацій. Поважні бесіди з прикритістю підкреслювали незадовільну матеріальну

підтримку Виконного Органу УНР в Екзилі, та відсутність повної консолідації на базі УНР, д-р А. Жуковський. У своєму слові звернувши основну увагу на пожвавлення праці Т-ва Прихильників УНР за рахунок поширення членства та з підтримкою всіх наших організацій. Президент М. Лівницький підкреслював наявний жалюгідний стан праці і співпраці наших організацій та матеріальної підтримки їй в цей критичний час наступу московсько-більшовицького наїздника. На заклики д-р Марусі Бек присутні склали датки для УНР в сумі 275 доларів.

На закінчення голова Громадського комітету проф. М. Смик подякував президентові Лівницькому за відвідини Детройту та побажав щасливої подорожі.

Чистий дохід в сумі коло 1,500 дол. призначено на бібліотеку ім. Симона Петлюри. Присутність президента М. Лівницького причинила до великої участі людей на Академії. Президент в часі його перебування у Детройті мав довші розмови і наради з заст. президента, проф. д-ром Миколою Степаненком та членами ВО УНРади, а саме: заст. голови і керманічем зовнішніх справ д-р Марусі Бек та заст. і керманічем зовнішньої інформації д-ром Антоном Жуковським, на яких обмірковано дотеперішню діяльність та узгіднено план майбутньої праці ВО УНРади.

Президент також знайшов час, щоб відвідати визначних осіб, які живуть в околиці великого Детройту, як генерала Михайла Крата, д-ра Дениса Квітковського, генералову Вишнівську і інших.

Іван Мур

Бандурист Марко Бандера

Пітсбургська громада в поклони Шевченкові і Патріархові Йосифові

Пітсбург, Па. (пр) — У неділю, 6-го березня ц.р., о год. 4-й по полудні відбулася тут Святочна Академія, що її підготували спільними зусиллями Відділу ОУА „Самопоміч“ і Окружного Осередку Товариства за Патріархальний Устрій УК Церкві в честь двох визначних синів України: Тараса Шевченка і Блаженнішого Патріарха Йосифа у 85-річчя з дня його народження.

Понад 150 осіб, серед яких було поважне число молоді, зібралися в гарно удекорованій залі Українського Дому, щоб віддати поклони двом вельетам українського народу, яких неподільно злучила одна й та сама доля — заслання, терпіння і казмати московських імперіалістів.

Над Кобзарем Тарасом знушалася царська, біла Москва і забрала в нього його молодість, здоров'я і життєве щастя. Так само знушалася над Отцем Йосифом червона Москва, яка через 18 літ намагалася його зламати та перетягнути на службу московської червоної патріархії. Обидва вельети не заломилися і стали для нас символами відродження.

Вступним словом промовою Академії відкрив голова місцевого Відділу „Самопоміч“ Михайло Баран, що привітавши привітних в залі отців, представників організації і численну зібрану громаду, вказав на важливість цих спільних святкування, які повинні стати духом з'єднання і братньої любові братів православних і католиків нашого терену. Описав о. крилошанин Василь Джиджора, парох української католицької церкви св. Юрія в Пітсбургу провів молитву, а хор „Самопоміч“ під диригентською Ізидора Луковського від-

співав Шевченків „Заповіт“.

В офіційній частині свята, доповідь про Тараса Шевченка виголосив українською мовою активний в громаді молодий професіоналіст Богдан Свиш, а по-англійськи промовляла Христина Зварич, член Українського Технологічного Товариства в Пітсбургу. Зі словом про Найдостойнішого Ювілята Отця Йосифа виступав інж. Сидір Тим'як, широко відомий суспільно-громадський і церковний діяч, заст. голови УПСО і голова місцевого Патріархального Осередку.

У мистецькій частині Катерина Довбенко, голова місцевого Відділу Союзу Українок, відчитувала балладу „Прийняття“, а хор „Самопоміч“ під диригентською Ізидора Луковського відспівав низку пісень до слів Тараса Шевченка і теж кілька релігійного змісту. На тлі хору з декламаціями виступали учні рідної школи Івась і Анна Воробії. Мистецьку частину доповнив талановитий молодий бандурист Маркіян Комічак, який відграв на бандурі дві пісні „Встає хмара з-за Лиману“ та „Думи мої“. Всіх виконавців програми за вдале виконання привітали нагороджували гриміками оплесками. Многочисним для Достойного Ювілята і відспівання українського національного гімну закінчено що вдало під кожним оглядом Святочну Академію.

Перед відспіванням багатьох православних і католиків нашого терену. Описав о. крилошанин Василь Джиджора, парох української католицької церкви св. Юрія в Пітсбургу провів молитву, а хор „Самопоміч“ під диригентською Ізидора Луковського від-

Петро Годованець

Осип Стецюра

[У перші роковини смерті]

В суботу, 21-го лютого, 1976 року, помер в Нью Йорку, (на Бронксі) — св.п. магістер прав і суспільних наук Осип Стецюра. Про його несподівану смерть повідомила „Свобода“ з датою 24-го лютого м.р., присвячуючи його пам'яті теплі рядки, разом з фотографією — на першій сторінці. У цьому ж числі та згодом у поточних числах „Свободи“, появилися посмертні оповістки від родини, 3-го пластового куреня УПС і УСП „Лісові Чорти“, Теренового Керівництва ОУН, Т-ва Українських Правників, Крайової Пластової Старшини і Пластової Ради, Працівників Головної Канцелярії Українського Народного Союзу і В-ва „Свобода“ та Хору ім. Митрополита Андрея Шенгітського — установ і організацій, в яких Покійний за життя працював, або був прикладним членом.

Мгр Осип Стецюра народився у Львові, 25-го грудня 1907 року. Його батьками були: Олександр і Ксенія з роду Кулик. Окрім Осипа, що був в родині наймолодшим, були ще два брати: Михайло і Володимир та дві сестри: Марія й Ольга. З них тільки брат Михайло та сестра Марія, заможний Пиріг, залишилися при житті та брали участь у похоронах їхнього брата — Осипа.

Покойний, як також його обидва брати, після закінчення початкової школи, навчалися в Українській Академічній гімназії та студіювали в університеті Івана Казимира, у Львові. Під час навчання в гімназії (головне заведення), Осип, з кличкою „Юзьо“ був членом „Пласту“. Організація Українських Націоналістів не була йому також чужа. Маючи гарний, вроджений голос „Юзьо“ співав в гімназійному хорі, будучи і солістом цього хору, що виступав у Львові на різних шкільних імпрезах, включно зі щорічними концертами в честь Тараса Шевченка, що відбувалися в залі Українського Музичного Інституту ім. Миколи Лисенка.

По закінченні гімназії матурою в 1927 році, він вступив в члени куреня

старших пластунів „Лісові Чорти“, де під зміненою пластовою кличкою „Бемоль“ співав в курінному хорі, який диригував Осип Гапій. Цей пластовий хор, поруч існуючих у тому часі чоловічих хорів у Львові, славився великими успіхами.

Одночасно зі студіями права і суспільних наук у Львівському університеті, Осип студіював музику і сольспів в Музичному Інституті ім. Миколи Лисенка у Львові. Його учителями були: проф. Галина П'ясецька і проф. Роман Прокопович-Орленко.

Крім цього, приватно навчався сольспіву у львівських професорів Л.Любінецького і В. Качмара. Придбавши основну музичну освіту, св.п. О.Стецюра, почав виступати у Львові й містах Галичини як соліст бас-баритон з власними концертами, або як соліст львівських хорів: „Боян“, „Сурма“, „Бандурист“, „Просвітянського Хору під дир. Тадея Купчинського та Хору Українських Ревелерів „Свєна“. Під час війни організував хори в Варшаві, Кракові й у Львові. По її закінченні доповнив музичну освіту в проф. Е. Домбергера у Мюнхені, будучи одночасно солістом у „Раймонд Театрі“ у Відні та в „Мандрівній Опері“ у Мюнхені.

З приїздом до Америки зразу включився в тутешнє музичне й хорове життя, виступаючи в „Гомоні України“ — імпрезі, що її влаштовувала тутешня українська молодь, будучи одночасно членом новопольських хорів „Думка“, „Хору при церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку та Хорум ім. Митрополита Андрея Шенгітського в Нью Йорку. Як соліст давав чимало власних концертів, а то виступав на різноманітних музично-вокальних імпрезах в Нью Йорку, Філадельфії, Чикаго, Торонто й Монреалі. Густо-часто за саме „Спасибі“, віддаючи свій гонорар на шлі й організації, для яких влаштовували ці імпрези.

Згадуючи світлу пам'ять мгра Осипа Стецюри у перші роковини його смерті хочеться зокрема

Ювілей 25-річчя Школи українознавства при парохії Чесного Хреста в Асторії

Учительський Збір в 1976-77 шкільному році (зліва): мгр Ліда Магун, Н.Хоманчук — дир. школи, о.В.Андрейчук, ЧСВВ М.Нестерчук — заст.дир., М.Михайлів. Стоять: Л.Сава, М.Олінець, В.Явдошин, мгр В.Хоманчук.

В неділю, 20-го березня 1977 р., відзначено Ювілей 25-річчя існування й навчально-виховної праці Школи Українознавства при парохії Чесного Хреста в Асторії. Того дня о год. 10 ранку о. В. Андрейчук ЧСВВ відправив Службу Божу в наміренні доброго здоров'я й успіхів у праці над вихованням нашої молоді, а о год. 3-й по полудні при шкільній залі гостями, при дбайливій накрітці столів завітаних живими гвоздиками, які подарували п. Г. Т. Мотурич відбувся святковий бенкет.

Відкриваючи його директорка школи Н.Хоманчук, а програмово керувала учителька Марія Нестерчук. Святочну трапезу започатковано молитвою, яку пересів о. В. Андрейчук парох і опікун школи. Після ушанування пам'яті покійних членів Батьківського Комітету — інж. А. Волошенка й В. Наконечного, пані Н.Хоманчук виголосила доповідь п. н. „Роль шкільного українознавства в історії українського народу“, відмічуючи важливість праці з молоддю, яку треба за всяку ціну вдержати при українстві. Привітали для збору вчителів, учнів і їх батьків та присутніх виголосили: о. В. Андрейчук, який відмінив 10-літню працю пані Н.Хоманчук в Школі Українознавства, д-р Е. Жарський — голова Шкільної Ради — УККА і голова СКВВРА при СКВУ, інж. Євген Івашків — голова Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій Ньюйоркської Метрополії, Станіслав Метелуш і Ірина Куровичка, інсп. п. П. Андрієнко-Данчук, місто голова Відділу ОЖ ОЧСУ в Асторії пані С. Рудик, а ред. Вол Левенчук вітав Ювілянтів від членів Братства о. Миколая — 5 Відділу УНС. Вслід за тим пані Нестерчук привітала п-во д-ра І. Н. Макаревич, інсп. проф. Степана Стешика, колишню вчительку пані Розину Корановську, та представників організації в Асторії: голову 35-го Від. ООЧСУ Ів. Вітоку, представника Вільного Фронту В. Наума, Т. Воробія, представника УР-Союзу Юрія Василенка власника м'ясарні в Асто-

рії, який багатогарно на народній шлі і Б. Біляка, опікуна „Молодої Думки“. Після того відчитала привіт від І-го Від. СУА в Нью Йорку, представниці якого п. Ст. Гуменюк і Л. Гой — голова Відділу і інші члени прибули численно, привіт від 21-го Від. СУА в Брукліні за підписом голови Е. Ройовської, як також від Товариства Українських Бібліотекарів, якого очолюють д-р О. Соколин і мгр І. Кобаса.

Про обід побачили батьки учнів п. Г. Гринишин, І. Михайльові і Сем Мас, а печиво приготували молоді матері: О. Кухар, Н. Хоманчук, Л. Івашко, Н. Голіят, О. Куйбіда, К. Мочара, Ст. Бабурка, М. Гришин, та й дуже гарно вийшло з своїх обертів в'язки пані: Ульяна Дмитренко, Б. Слиз, Л. Михайлів, Є. Боднар, Н. Загінний, Л. Набока, О. Підгорська, П. Хоманчук і п. Малаховська. До успіху нашого Ювілею багато причинилися також панове: В. Бортник, Т. Штогрин, Я. Дусанівський і його старший син Ігор Дусанівський.

Мистецькою частиною програми керували вчительки: Ліда Магун, Марія Олінець і Віра Хоманчук, яку започаткував уч. 8-ої кл. Івась Гринишин, привітавши в імені всіх учнів школи привітних гостей. Відтак солістка Лариса Магун дуже гарно відспівала алергичні слова вірша о. М. Шашкевича „Веснівка“, а описав записи до інсценізації „Прийняття“ Т. Шевченка — „Реве та стогне Дніпр широкий“, як також народну пісню „Дошик“. Головні ролі цієї баллади виконали: Ксенія Іовик, Соня Панчишин, а козака Ярослав Галатин. Ролі Дніпрових русалок виконало 10 дівчаток 2-ої кл. В інсценізації „Розрита могила“ Т. Шевченка головну частину гарно віддекламувала уч. 8-ої кл. Ст. Долько, Збірні частини цієї інсценізації виконали: А. Бачинська, М. Василенко, Н. Куйбіда, О. Загінна, і М. Михайльові, а також молодші учениці й учні нижчих класів, привітавши яких є подані в ювілейній книжечці. Під кінець програми учитель Володимир Явдошин висвітлював серію прозірок-фрагментів із попередніх шкільних імпрез. Пані Н.Хоманчук представила і привітала також багатьох членів Б-ва св. Миколая, 5-го Відділу УНС. Солістка 5-го Відділу УНС, Союз, особливо сестри, які розбудували цю установу і опікувалися Школою Українознавства в минулому, подякувавши їм і Відділові УНС за корисну працю і привітне наставлення до справ виховання молоді.

Належить також згадати, що з нагоди цього Ювілею за стараннями Управи школи вишла друком книжечка, в якій є подана в словах і світлинах історія цієї школи та її привітні від людей, які оцінюють цю важливу діяльність культурної праці української спільноти на еміграції. Рівнож з адлячності згадуємо й тих, що із деяких причин не могли взяти участі в бенкеті, але надіслали свої пожертви: панство д-р Я. і Хр. Восвідки, п-во М. О. Мандибор, п-во І. Мисько, 21 Відділ СУА в Брукліні й п-во І. і К. Мінко.

Бенкет пройшов в добром настрої, з повним моральним і матеріальним успіхом і закінчено його молитовно й відспіванням національного гімну — „Ще не амерла Україна“.

Іван Р.Костюк

Н. Х.

Ігоря Раковського обрано на голову хору „Думки“

Нью Йорк (В. Т-ець). — В п'ятницю, 11-го березня, тут в Українському Народному Домі відбулися 28-мі з черги річні Загальні Збори Хору „Думка“, на яких на нового голову обрано Ігоря Раковського та переобрано багатьох членів минулорічної Управи. Збори, на яких було прийнятих 54-ох уповноважених до голосування членів та кілька кандидатів у члени і гості, проходили під знаком недавнього відбуття успішних концертів в Рочестері, Н. Й. і Торонто, Канада, як теж присвячено багато уваги питанням на майбутнє всіх частин хору, тобто, мішаного хору, „Молодої Думки“ та ряду ансамблів при „Молодій Думці“.

Загальні Збори відкрив голова хору Юрій Штогрин, який теж відчитав список померлих членів „Думки“ і „Молодої Думки“, а привітавши шанувальників пам'яті хвилюючою мовчання. Він привітав привітних на залі почесного голову Володимира Богачевського, ініціатора — основника хору та його першого голову, як теж колишнього голову та диригента жіночого хору Івана Жуковського і ініціатора основника та колишнього доволі довгого голову Богдана Рака. Вирішено вислати привіт для основника хору та першого диригента Льона Крушельницького, який через нестугу не міг взяти участі в Зборах. Відчитано привіт від колишнього голови Анатолія Пашковського, який тепер проживає в Торонті і який вклав велику працю, щоб забезпечити успіх недавнього виступу хору в тому канадському місті.

Загальними Зборами проводила президія в складі: голова — Богдан Кекіш, секретарі — Марта Шевчук і Мирослав Мац. До запланованого порядку денного додано точку обговорення нового статусу „Молодої Думки“, затвердженого стейтсменом і федеральним урядами, що дає „МД“ можливість старатися про фінансову допомогу від цих урядів, як рівнож про „дорівнюючі фонди“ від приватних корпорацій. Між іншим, як несприятливо і збільшена від податків організація, „Молода Думка“ вже минулого року одержала 2,500 доларів від „Нью Йорк Стейт Кавейлс“ і „Дартс“. З уваги на обмежений час, вирішено не відчитувати протоколу з попередніх Загальних Зборів, а протокол має перевірити і затвердити Верифікаційна комісія.

Відтак обрано Номінаційну комісію в складі: Теодозія Турчан, Богдан Бабій і Мирослав Мац, та Верифікаційну комісію, до якої ввійшли: Іля Гасцька, Мирослав Кулинич, Едвард Кухар і Володимир Слиз.

Описав відбулося звітвання уступаючої Управи, а саме, звітували: протокольний секретар Софія Раковська, кореспондентський секретар Ів Вілсон, бібліотекар Анатоль Качмарський, господар Роман Кушнір і скарбник Едвард Кухар.

Основний звіт склав голова Ю. Штогрин, зазначаючи, що хор має 92 активні члени і за рік звітвання брав участь у 9-ох імпрезах. З того 5 були самостійні концерти, між ними Ювілейний Концерт в Тавні Гол, виступи у Філадельфії, Мангаттан коледжі в Бронксі, Н. Й., як рівнож концерти в Рочестері і Торонто. Ще перед наступними вакаціями заплановано прийняти два — три виступи хору.

За працю всіх філій „Молодої Думки“, які разом охоплюють коло 200 дітей і нахальються в місцевостях Мангаттан — Йонкерс, Асторія — Гемпстед у Нью Йорку і в Ньюарку, Н. Дж. та в Чикаго, Ілліной, звітують головний опікун-адміністратор Богдан Відак. Він поінформовав про новий статус „МД“ у стейтсмені і федеральному уряді, про який подав статутний референт Василь Сосяк, як рівнож поінформовав про те, що „Молода Думка“ брала участь у 10-ох імпрезах, 4 з них були самостійні концерти. Богдан Відак подякував за співпрацю всім 10-ом членам Управи „МД“, зокрема відмічав діяльність секретаря, хронікаря і виконавця альбомів Богдана Блаженко — Титли і скарбника Люби Декайло, як рівнож поінформовав про успіх платівки „Молодої Думки“, яка вийшла під назвою „Співайте разом з нами“. Згадав теж, що при „МД“ існує дитячий оперний ансамбль, ансамбль бандуристів, як рівнож квартет і квінтет.

Контролю діяльності уступаючої Управи провели Богдан Рак, Ольга Гасцька та Ігор Раковський. Голова Контрольної комісії Б. Рак ствердив, що доповідь обох х о р і в були ведені вірливо та закликав, щоб Збори ухвалили уступаючої Управи абсолютну та надали спеціальне призначення для Євгенії Турчанської — Ромео та її чоловіка Антоніо Ромео за працю під час Ювілейного Бенкету і під час всіх виступів хору, як рівнож висловив похвалу для Богдана Титли за знаменито виготовлені альбоми „Молодої Думки“.

За Товариський суд у складі Євгенія Титли, Бориса Кекіша та Василя Тершаківця звітують голова Титла, заявляючи, що під час минулої каденції суд був неактивний, бо ніхто не вносив жадних закладень.

Відтак довше промовляв до зібраних хористів і гостей диригент Семен Комірний, який накреслив позитивні і негативні з минулорічної діяльності хору, підкреслюючи, що треба пильної участі в пробах. Завдяки спільним зусиллям прислано за 1976 рік 17 членів, так що наш Відділ на 31-го грудня 1976, мав 167 членів, 43 молодечих і 39 акцидентних — разом 249 членів. Протягом року померло троє членів, так що чистий прибуток був 14 членів. Окрім цього, Юлія Демчук репрезентувала 76-ий Відділ УНСОУ на всіх громадських імпрезах і зборах, як також була з мгрм О. Грубський делегатом на XII Конгресі УККА в Нью Йорку в дні 8, 9 і 10-го жовтня 1976 року. Дякуючи всім членам Управи за

Річні Загальні Збори 76-го Відділу УНСОУ в Ньюарку

Річні Збори Братства св. Івана Хрестителя 76-го Відділу УНСОУ відбулися 20-го лютого ц.р. о год. 1-й по полудні в українській католицькій школі при Сенфорді і Айві вул. Збори відкрив молитовно президент Відділу Володимир Боярський, він привітав привітних і згадав померлих членів, а головню заслуженого і многонадійного секретаря бл. пам. Мирослава Демчука; всі присутні вшанували, встаючи з місць і хвилюючо мовчання.

На внесок Дмитра Бобеляка, президентом Зборів обрано мгра Омелана Грубського, а на секретаря Теофілія Клебан. Описав наступили звіти Уряду Відділу. Голова Володимир Боярський подав загальний звіт із діяльності підкреслив, що в 1978 році припадає 75-літній ювілей цього Відділу і було би побажаним, щоб нова Управа вже в цьому році поробила відповідні заходи і підготову, щоб такий Ювілей належно відсвяткувати.

Відтак звітувала секретарка Відділу Юлія Демчук, яка на прохання Управи перебрала урядування після смерті мужа Мирослава, який несподівано помер 20-го лютого 1976 року. Вона подала, що протягом ділового року займалася не лише стягненням вкладок до УНСОУ, але також старалася прислужувати нових членів. В цьому допомагали їй члени Управи, президент В. Боярський і О. Грубський, а передусім обласний організатор В. Оріховський. Завдяки спільним зусиллям прислано за 1976 рік 17 членів, так що наш Відділ на 31-го грудня 1976, мав 167 членів, 43 молодечих і 39 акцидентних — разом 249 членів. Протягом року померло троє членів, так що чистий прибуток був 14 членів. Окрім цього, Юлія Демчук репрезентувала 76-ий Відділ УНСОУ на всіх громадських імпрезах і зборах, як також була з мгрм О. Грубський делегатом на XII Конгресі УККА в Нью Йорку в дні 8, 9 і 10-го жовтня 1976 року. Дякуючи всім членам Управи за

співпрацю, закінчила свій звіт.

Відтак звітували касир Теофілій Клебан, зазначаючи, що братських і Відділових грошей по стороні прихилоди було 203.78 дол., а сальдо з попереднього року 1,622.23 дол., що дає разом 1,826.01 дол. Розходів було 259.50 дол., так що готівка на 31.12.76 була 1,566.51.

Звіт із Контрольної Комісії склав голова Василь Гнатів, ствердивши, що Відділ за звітний рік придбав 17 членів, а плян виконання був — 20 членів, отже Відділ виконав плян на 85 відсотків. Він також ствердив, що на всі вписи до касової книги з прилогів як приходів, так і розходів і стан каси є згідний із звітом касира. Придбавши до витрат нашого Відділу, слід ствердити, що вони суто громадського характеру, або в пам'ять своїх покійних членів. Наш Відділ є повноправним членом нашої церкви, на будову якої він був пожертвував 3,000.00 дол., повноправним членом Народного Дому, в якому має 3 сертифікати по 100.00 дол., повноправним членом УККА і по всіх спроможностях йде назустріч кожним потребам нашого громадського життя.

Реасумуючи працю Управи Відділу в рості членства, проводячи ощадливе господарство у витратах та зустрічі громадським потребам, Контрольна Комісія висловлює признання Управі за її віддану працю.

Відтак були запити і дякували над звітаним. Д. Бобеляк спитав секретаря, чи не міг би подати, скільки в ділового році зібрано членських вкладок. Секретар Юлія Демчук відповіла, що зібрано і вислано до УНСОУ 11,333.72 дол. Зоглядаю на те, що більше ніхто не забирав голосу, голова Контрольної Комісії Василь Гнатів постановив внести на ухвалення Зборів резолюцію уступаючої Управи, що присутні одностайно прийняли.

Описав приступлено до вибору нової Управи і В. Марущак поставив внесок, щоб перевизирати ту саму Управу і Контрольну Комісію. Цей внесок Загальні Збори одностайно прийняли з поправкою В. Гнатєва, щоб на члена Контрольної Комісії вибрати Марію Ференс, замість Василя Цюпріти, на що привітний погодився. До нової Управи ввійшли такі члени: президент — Володимир Боярський; секретар — Юлія Демчук; касир — Теофілій Клебан; заступник секретаря — мгр Омелан Грубський; Контрольна Комісія: голова — Василь Гнатів; члени — Дмитро Бобеляк і Мерія Ференс.

У внесках забрав голос Вслондир Боярський і запропонував, щоб вибрати комітет, який зміг би зайнятися улаштуванням 75-літнього Ювілею 76-го Відділу УНСОУ в 1978 році. Відносно цієї справи, Василь Гнатів поставив конкретний внесок, щоб новообрана Управа зробила засідання і оформила відповідний комітет, який зайнявся б переведенням такого ювілейного свята. Цей внесок Збори прийняли одностайно. Тому, що більше ніхто в цій справі не забрав голосу, президент Зборів мгр Омелан Грубський, подякував усім за участь та закрив Збори молитовно.

По Зборах відбулася традиційна перекуса у приміщенні і товариський атмосфера.

Дмитро Бобеляк

У внесках забрав голос Вслондир Боярський і запропонував, щоб вибрати комітет, який зміг би зайнятися улаштуванням 75-літнього Ювілею 76-го Відділу УНСОУ в 1978 році. Відносно цієї справи, Василь Гнатів поставив конкретний внесок, щоб новообрана Управа зробила засідання і оформила відповідний комітет, який зайнявся б переведенням такого ювілейного свята. Цей внесок Збори прийняли одностайно. Тому, що більше ніхто в цій справі не забрав голосу, президент Зборів мгр Омелан Грубський, подякував усім за участь та закрив Збори молитовно.

По Зборах відбулася традиційна перекуса у приміщенні і товариський атмосфера.

Дмитро Бобеляк

Відтак новообраний голова Ігор Раковський подякував хористам за дов'р'я до нього, закликав Управу, диригента і всіх членів хору до ще більшої співпраці, як теж подякував президії Зборів, зокрема Богданові Кекішеві, за зразкове переведення цих 28-их Загальних Зборів „Думки“, а рівнож подякував ланям з Управы та іншим членами за приготування перекуски.

На закінчення привітний відспівали пісню „Як шили ми в мандрівку світами“, що її написав сл. п. Роман Купчинський з нагоди 10-ої річниці існування хору „Думка“.

Д-Р. МИХАЙЛО ДАНИЛЮК

На медичні Темні

Лікарський довідник

Книжка у твердій темно-зеленій обгорці із золотими буквами роботи мистця М.Х. ХАЛІВНИКА. 336 сторінок.

Ціна 7.00 дол.

ATVONORA

80 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07305

Перед виступами Вірка Балея

Композитор, піаніст та музикознавець Вірко Балея, приїхавши з Лос-Анджелеса на короткий побут до Нью-Йорку, який матиме тут ряд виступів та доповідей. В суботу 2-го квітня о.р. 8:30 він виступить як піаніст і композитор у Карнегі Річардс Голл враз із тромбоністом Майлсом Ендерсоном у програмі новачасної музики, що включатиме перше виконання (в Нью-Йорку) його власного твору, „Партіта“.

Вірко Балея народився в Україні 1938 року. Студіював у професорів Р.Савицького (Мюнхен 1945), Ю.Оранського (Лос-Анджелес, 1950), Ерла Вурґіса (Консерваторія Лос-Анджелес від 1952), та в Розіні Левін (Аспен, Колорадо, 1960). Консерваторію Лос-Анджелес закінчив з відзначенням.

На його мистецькому шляху піаніста-виконавця: стипендії здобути перемогами в окремих конкурсах, виступи з оркестрами у симфонічних концертах, радіо, програми, кілька перших місць та золоті медалі в „Інтернешенел Піано Рікордінг Фестивалі“, та нагородження платівок. В лютому 1961 р., як піаніст він виступив перед українською публікою з власними речітальнями в Нью-Йорку, Ньюарку та Філадельфії під фірмою Українського Музичного Інституту.

„Лос-Анджелес Таймс“ писав, що В.Балея „дуже винахідливий піаніст, музика-українець з роду, живе повну скалою кольорів при клявітурі“. Іншим разом ця сама газета, що „Балея розв'язував різні виконавчі проблеми удару, мелодії, настроєвості та трудноватого ритму із постійною бравурою“.

Вірко Балея вчив у Каліфорнійському інституті мистецтва, а тепер є членом факультету музичного відділу університету. В останніх роках він став теж відомий своїми власними творами. За композицію „Тропи“ для віолончелі й фортепіано Балея відзначено на Стреттонському Фестивалі у Вермонті. Композитор Алвін Епштейн писав про „Тропи“ так: „Твір надзвичайно сильний... я

Роман Савицький

Українські студенти музики...

(Закінчення зі стор. 1-ої)
Закаляк, Наталя Шевченко, Лариса Гусак і Тана Бабенко.
З них перші місця здобули: Ганя Бабенко за виконання Прелюдії і Фуги Ф-дур, WTC II Баха, та Лариса Гусак за виконання двох сонат Скарлатті г-моль і Г-дур. (L:33 і L:349).

Три другі місця здобули: Наталя Шевченко за виконання двох 3-голосних Інвенцій Баха (д-моль і Д-дур), Наталя Закаляк (Соната Скарлатті Д-дур, L:314) та Микола Шевченко (Полонез Г-дур і Прелюд г-моль Баха).

Фінальний іспит-концерт відбувся 13-го березня о.р. в Ірвінгтоні у просторій залі Українського Народного Дому, яку МЕА винайняла головно задля доброякісного концертного фортепіану УМІ. Суддями були: Ернест Любін, один з критиків „Нью Йорк Таймс“, Сільвія Рабінофф, з Проклежуду Джуліярд в Нью-Йорку, та Норма Ойхтер з Істмен Скул оф Музик, Рочестер, Н. Й.

Потрапляючи була телевізійна вістка, що два дні пізніше Ернест Любін був вбитий у коридорі свого помешкання невідомими бандитами, що збагатилися 15-ма доларами, які цей покійний музикант мав при собі.

Щоб це повідомлення мало іншого характеру закінчення, подаємо з приємністю, що студенти УМІ в Ірвінгтоні здобули досі у фестивалі MEA 17 перших і 10 других місць, що свідчить не тільки про їх музичні здібності, але про невтомну і то-многогранну працю, бо не тільки в УМІ і в імпрезах гайскулів, чи місцевої української громади, але і в загальному музичному житті стейту.

64 Відділ США в Нью-Йорку

в п'ятницю, 8 квітня 1977 р.
від год. 1-ої в Домівці США
при 108 Друга Авеню в НЬО ЙОРКУ

В ПРОДАЖУ:
БАВКИ, ТОРТИ, ПЕРЕКЛАДАНЦІ ТА ІНШЕ
ДОМАШНЄ ПЕЧИВО, А ТАКОЖ ПИСАНКИ
І КВІТИ.

Управа 64-го Відділу

Rochester, N.Y. ANNUAL DISTRICT MEETING OF UNA BRANCHES

will be held
Saturday, April 2, 1977 at 7:30 P.M.
Ukrainian Civic Center
831 Joseph Avenue, Rochester, N.Y.

All members of the District Committee, Convention Delegates and Branch Officers and Delegates of the following Branches are requested to attend:

32, 66, 89, 217, 285, 289, 316, 343, 367 and 437

PROGRAM

1. Report and discussion.
2. Address by Supreme Vice President JOHN O. FLIS.
3. Election of District Committee Officers.
4. Adoption of District Program for 1977.

Meeting will be attended by
JOHN O. FLIS, UNA Supreme Vice President

After the Meeting REFRESHMENTS WILL BE SERVED.
All members and non-members are welcome.

William B. Hussar
President
Konstantine Shewchuk
Vice President

Walter Hawrylak
Secretary
Peter Dziuba
Treasurer

Український Музичний Інститут Америки, Інк.

Неділя, 3-го квітня 1977 р., год. 4-та по пол.

КОНЦЕРТ ВІДІЛІВ УМІ

Нью-Йорк, Ньюарк, Ірвінгтон, Філадельфія, Честер, клас фортепіано, скрипки, сольспіву —
учителі: Т. Богданський, Р. Бенкс, Л. Грабова, Д. Каранович, Г. Клим, А. Лисенко, М. Машинський,
Г. Мірошніченко, Г. Сагайдак-Портитко, Л. Стругацького.

Виконавці: Б. Асрбе, Л. Вагнер, А. Гарасинчук, О. Гарасинчук, Р. Гопалюк, М. Гурин, І. Дан, А. Загайченко, Н. Закаляк, О. Кюета, Д. Комаровський, М. Михайлюк, О. Михайлюк, Л. Олійник, О. Олійник, Х. Подільчук, Р. Попович, А. Поритко, А. Рудий, О. Рудий, А. Шегедін, О. Яна.

Зала УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ

2 Сідл — 79-та вулиця, НЬО ЙОРК, Н. Й.

Новий фільм Я. Кулинич

(До прем'єри „Доля народів“)

Не можна ніяк не зрозуміти, ні умотивувати, чому наші громадяни весь час легковажать чи прямо нехтують фільмовою творчістю підприємливих і цінного фільмача Ярослава Кулинич. Ці думки викликає зокрема його останній фільм, ще і під іншим заголовком: „Пізнаний п'ять континентів“, навіть як ці заголовки не є наймінішим елементом самого фільму. Кількоє у нас фільмачів, що працюють над увіковічненням наших замітних національно-суспільних подій? Ярослав Кулинич з величезним досвідом і ще може один-два. На цей фільм, що на нього повинно прийти все українське громадянство в віці від 7 до 90 років життя, приходить невеличка горстка людей. І хоч фільм усім надзвичайно подобається і робить незабутнє враження, то все одно на далішій сцені не з'являється більше глядачів, а завісім приблизно та сама кількість. Це якимсь блудне — і дуже шкідливе коло, його треба знівелювати і наші публіка повинна побачити цей фільм.

А ця довгометражна, документальна стрічка не тільки показує глядачеві в чудових природних кольорах, небачені, мальовничі краєвиди та цікаві сцени з побуту екзотичних країн, що їх не легко поділити навіть у найкращих американських чи європейських фільмах, але дає — і це саме найважливіше — теж прешіканий, зворушливий, часом імпульсивний перебіг українського життя-буття у розсіянні. Те, що вичитується пильно в нашій пресі цілими роками і те, що бенежить та хвилює наше життя, як українську людину, нечайно, в мальовничому колориті промайне перед вашими очима так близько, так чітко, так

Теодор Терен-Юсків

Повідомлення від Канадсько-Української Іміграційної Служби

Приблизно два роки тому Канада, ЗСА, та майже всі Європейські держави, східні, як і західні, підписали угоду в Гельсінках. Ціллю угоди було привести до відпущення в міжнародних відносинах. Один із принципів, що його визнавала угода, це принцип свободного руху людей через державні кордони включно з кордонами комуністичних держав.

Канадський уряд вже вказав на те, що він особливо зацікавлений в тому, щоб ті пункти Гельсінської угоди, що говорять про возз'єднання сімей були вповні реалізовані.

Доналд С. Джеймсон, канадський міністер закордонних справ, недавно повідомив, що роблять приготування до міжнародної конференції, яка має відбутися цього червня в Београді, в Югославії. На цій конференції Канада стримітиме до двобічного порозуміння з СРСР в справі возз'єднання сімей в дусі Гельсінської угоди.

Під час недавньої зустрічі з представниками Канадсько-Української Іміграційної Служби, міністер Джеймсон нас повідомив, що згідно з даними його міністерства є всього лише 135 випадків, де хтось з Канади добивається, щоб до них з СРСР приїхав хтось із рідних на постійне перебування у Канаді. Щодо Польщі, то таких випадків є тільки два.

Ми осперили ці дані, і вказали, що нам відомо, що лише в Торонто і околиці є не менше як 29 випадків, де люди добиваються приїзду рідних — по-киші безспішно. Ми далі заявили, що дійсне число напевно далеко більше як те, що на нього вказав міністер Джеймсон і, що ми постараємося добути точні дані, які стосуються українців.

Тому дуже важливо, щобі зібрати потрібні інформації про випадки, де українці в Канаді добиваються приїзду рідних з СРСР чи то з іншої комуністичної країни. Потрібно, щоб міністер мав до свого розпорядження точну статистику ще до початку конференції в Београді.

Звертаємося до всіх, хто вже офіційно і формально вніс заяву про приїзд рідних, щоб вони про це нас повідомили писемно. Таким людям буде вислано окремий формуляр з поданнями про всі дані, які потрібні міністерству закордонних справ.

Запевняємо, що самі інформації будуть задержані в строгій таємниці. Вони будуть зужиті тільки на те, щоб встановити скільки точно саме є під цей час незадовільних подань. Якщо буде підписана двобічна угода з СРСР про возз'єднання сімей, тоді — і тільки тоді — буде переданий міністерству закордонних справ список людей, кого бажається спроводити до Канади. Важливо, щоб такий список був готовий, коли на це заіснує потреба.

Ще раз підкреслюємо, що дані потрібні лише від тих, хто вже вніс офіційне прохання про приїзд когось із рідних до Канади.

Просимо писати на адресу:

Canadian Ukrainian Aid Society
2395 A Bloor Street West
Toronto, Ontario M6S 1P6

Виставка українського мистецтва в Апопці

Уже від 16 років, зрештою, у соняшнім містечку Апопці відбуваються великі Фестивали показу мистецтва всього того, що людина своїм розумом, своїми руками могла створити, включаючи мистецтво вазонкових квітів (Апопка — це світова столиця плекання вазонкових квітів). Уже сьомий рік збагачуємо цей Фестиваль нашим українським мистецтвом. Минулого року нашу виставку відвідали понад 19,000 глядачів — не-українців.

Цього року відбудеться такий Фестиваль 23 і 24-го квітня, у Ситі Парку — Парк Евню і Перша вулиця. Наша виставка буде під зарядом Т-ва ім. Тараса Шевченка 380-ий Від. УНСОюу. Просимо укра-

інців з ближчих і дальших околиць до участі в тій Фестивалі, а тих що мають експонати нашого народного мистецтва, просимо зголосити їх у якнайкоршому часі до секретаря Відділу.

При тій нагоді просимо Вас шановні читачі вступайте самі та вписуйте ваші дітей в ряди Українського Народного Союзу. Цим зміцните працю в користь поширення правди про наш нарід, про його терпіння. Спільно зможемо краще допомогти собі і нашим братам в Україні.

Степан Ковальчук сек.380-го Від. УНСОюу

ВСТУПАЮТЬ В ЧЛЕНИ УНСОюу!

Замість квітів на свіжу могилу Дорогої і Незабутньої Союзниці

бл. п. Стефанії Карапінки

зложили на Стипендіальний Фонд 28-го Відділу СУА:

по 100 дол. — Оріс Карапінка, Юрій Карапінка;

по 50 дол. — Осип і Софія Андрушків, Роман і Світлана Андрушків, Олександр і Євгенія Гардецькі, Богдан і Ольга Попович, Шаліша „Тризуб“ в Ньюарку;

по 30 дол. — Наталя Балчицька;

по 25 дол. — Марія і Тарас Дурбакі, Іванна Поточник, Павло Турчин з родиною;

по 20 дол. — Петро і Таїса Богданські, Василь і Слава Гнатів, Ігор і Дарія Зслюк, Орест і Оксана Клофас, Зірка і Богдан Миско, Єлизавета Паладій, Марія і Борис Плещаківські, Володимир і Анастасія Пей, Стефанія Таланчук, Марія і Євген Шибик, Ярослав і Осип Яворські, Об'єднання 6. Воля, „Самопоміч“ Відділ в Ньюарку;

по 15 дол. — Ольга Дядиш, Пелагія Кучук, Стефанія Фелькер-Меділі, Микола і Марта Стецькові, Йосиф і Юлія Хошаво з родиною;

по 10 дол. — Гелен і Михайло Байковські, Ярослав і Надія Бірюні, Ольга і Тиміш Білоусовські, Зірка і Роман Вороник, Ольга і Володимир Гнатиків, Даміан і Дарія Горняківські, Стефан Люк, О. С. Губський, Іван і Степанія Зслюк, Іванна і Любомир Калинчик, Марія Канока, Галі Клим, Василь Кузик, Володимир Левчицький, Іван і Стефанія Луків, Зояна Мартинюк, Родина Медведів, Ольга Муссаковська, Осип і Леся Назарук, Михайло Плещан, Г. Р. Ратичі, Софія Сіменюк, Ю. і С. Харченко, Марія Химінець, Марта Цибиш, Михайло і Омелья Ципки;

по 5 дол. — П. А. Дереші, Михайло Іванюк, Іванна Кононін, Ольга Марущак, Наталя Павлишин, Стефан Панаас, Ольга Салук, Марія Семанишин, Анна Тиха, Дмитро Тихий, В. І. С. Шпирки.

Разом зібрано: \$1,205.06

Родина Покійної висловлює глибоке співчуття.

В глибокому смутку повідомляємо, що 28-го березня 1977 р. у Філадельфії, Па., несподівано відійшов у Вічність

бл. п.

ІВАН ФЕДОРОВИЧ ЛИЧИК

народж. на Волині, кол. активний кооперативний діяч.

ПАРТАСТ відправився в середу, 30-го березня о.р. о год. 8 веч. в похоронному заведенні Муркін.

ПОХОРОНИ ВІДПРАВИ відбудуться в четвер, 31-го березня 1977 р. о год. 9-ї ранку у Православній Катедрі св. Володимира у Філадельфії, а звідти на Вічний Спочинок на Українському Православному Цвинтарі С. Баяна Бруку, Н. Дж.

Приблїти горем:

дружина — НІНА
донька — ІРИНА з мужем ІГОРЕМ
попчуком
внучка — ЛАРИСА
брат — МИКОЛА з родиною
Рідня на Україні та ближчі Приятелі

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

мого Дорогої і Незабутньої

МУЖА, БРАТА, ВУЙКА І ШВАГРА

АРТИСТА-МАЛЯРА

бл. п.

маестра МИХАЙЛА МИРОША

буде відправлена

ПАНАХИДА

в неділю, 3-го квітня 1977 року

в церкві св. Володимира

160 West 82nd Street, New York, N.Y.

Дружина — АННА з родиною

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. д-ра Леоніда Романовського

заслужено 50.00 доларів

на Фонд Катедрі Українознавства

при Гарвардському Університеті.

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО

ВІДІЛІ ОГАЙО

які переслано до Риму.

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. д-ра Леоніда Романовського

заслужено 50.00 доларів

на Фонд Катедрі Українознавства

при Гарвардському Університеті.

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО

ВІДІЛІ ОГАЙО

Д-р ЮРІЙ КІГІЧАК

лікар шкірних недуг

повідомляє про перенесення канцелярії до
Suburban Professional Building
2130 Milburn Ave., Maplewood, N.J. 07040
(201) 762-8855

Години прийняття за попереднім домовленням.

УКРАЇНСЬКІ СТУДЕНТИ ГАРВАРДУ
ЗАПРОШУЮТЬ
ГРОМАДЯНСТВО МЕТРОПОЛІТАНОГО НЬО ЙОРКУ
НА

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПАНЕЛЬ
ПРО РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ
В ГАРВАРСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ
В ПЕРШИХ 8-ми ЛІТАХ (1968-1976)

ПІСЛЯ ПАНЕЛЮ - ПИТАННЯ,
ДИСКУСІЯ І ВИСНОВКИ
КОЛИ? В НЕДИЮ 3 КВІТНЯ год. 4:00
ДЕ? В ЗАЛІ УКР. НАР. ДОМУ
ДРУГА ЕВЕНЯ В НЬО ЙОРКУ

Про Українські Студії в Гарварді:
ПАТРИША ГЕРЛЕГ (ірландського роду), науковий співробітник УНІУ;
УЛЯНА ПАСІЧНИК, редакційні справи УНІУ;
ЕДВАРД КАСИНЕЦЬ, керівник бібліотеки й архіваріус;
АДРІАН СЛИВОЦЬКИЙ, гарвардський, член Головної Екзекутивної ОКУ.

Українці Кергонксону-Елленвіллу показують американцям українську культуру

Союзяка (з. с.). — Українська громада Кергонксону-Елленвіллу, яка кожного року зростає чисельно і збагачується новими матеріальними та культурними надбаннями, підкреслила свою присутність в цій частині паса Кетсильських гір, влаштувавши в суботу, 26-го березня, різноманітну програму-фестиваль, дохід з якої призначений на потреби шпиталю в Елленвіллі.

Вже в 4-й годині по полудні мешканці цих околиць, які пов'язують слово „українці“ із Союзівкою, з чудовою церквою св. Тройи безпосередньо біля оселі УНСоюзу, з розлогою оселею СУМА, з поблизу оселю ОДУМ-у „Київ“, з оселею старших віком громадян „Золота Осінь“, мали змогу оглянути виставку українського народного мистецтва в приміщенні місцевої середньої школи. Виставку приготували членки місцевого Відділу США під зарядом п-ні Софії Барусевич, а показом писанок великодніх писанок відідали п-ні Стефанія Гаврилюк і Оля Василюк.

Концерт у вечірніх годинах, на який прибуло біля 200 осіб, попередило висвітлення фільму „Писанка“ продукції Славка Новиць-

кого. На програму вечора склалися: народні танці у виконанні танцювальної групи з Асторії під мистецьким керівництвом п-ні Ілейн Оприско; популярні пісні у виконанні двочолов'я сентету „Кобза“ з Вотервіллі, Н. Й. під мистецьким керівництвом Ярослава Кушніра; сольова гра на бандурі Теодора Сенишина і сольна акордеоні д-ра Володимира Добушак. Танцюристам аккомпанював на акордеоні Алекс Худолій. Конферансьє вів Роман Швед, додаючи до програмних гумористичних забавлення своїми власними монологами. Він рівнож привітав присутніх на залі представників Шкільної Ради і члена повітової легіслатури Л. Рєзніка з дружиною. Представили д-ра В. Добушак, молодого українського лікаря і довголітнього працівника і музичного керівника Союзівки, Р. Швед подав до відома, що пізнім літом цього року д-р Добушак планує відкрити свою лікарську практику поблизу Союзівки, збагачуючи професійний стан української послидани в цих околицях.

Виставка і фестиваль проходили під спонсорством місцевого Відділу УККА.

ВСЕ ДЛЯ ДУШІ І ТІЛА!

(Закінчення зі стор. 2-ої)

З'їсти... До вечора так ший день намучуся, налажуся по горах...

x x x

Після вечірніх розгорілися танці на майданчику в лісі. Спочатку танцювали при світлі прожекторів... Дали горілки тільки дві жарівки. О 12-й годині тільки-тільки блимала єдина лампка, і ту молодість загасила пізніше...

Веселилися при місячному сяйві: Музика піляла танго та-та-та... Ліс прислухувався п'яно ш-ш-ш, А соловейко на всю горлянку підспівував — Шілуй-шілуй-шілуй...

Дотанцюємо... Відпочинковий союзівський день, на жаль, кінчається. Йдемо спати, розходимося... Хтось мелянохливо підспівує фокстрот:

Союзівка — ти наша мрія, наш сон... Союзівка — взяла всіх нас ти в полон...

— Не верещи фокстротів, вже ні! — хтось кричить. Враз лунає гавкання білого Безхребетного... „Штанці з горошком“ забурили:

— Спати пора! Собаку привчили о 2-й годині ночі людей розганяти.

Дивлюся на годинник. Справді друга!

Нова книжка Миколи Приходька — GOOD-BYE SIBERIA

Перша українська „покет бук“ в англійському видавництві! 346 стор., 2.50 дол.

Замовлення на адресу:

Simon & Schuster of Canada

330 Steelcase Rd. E., Markham, Ont., Canada.

L3R 2M1

При замовленні 25% чи більше — 30% знижки, без мита в англійських країнах.

ПРИЙМАЄТЬСЯ ОГОЛОШЕННЯ СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ у „СВОБОДІ“

Адміністрація „СВОБОДИ“ повідомляє, що йдучи назустріч загальним побажанням, вона й в цьому році призначила окремі шпальти збільшеного Великоднього числа на оголошення традиційних святочних привітів і побажань.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ:

1 цаль через 1 шпальту	\$ 4.00
1 цаль через 2 шпальти	6.00
2 цалі через 2 шпальти	10.00
3 цалі через 2 шпальти	15.00
4 цалі через 2 шпальти	20.00
5 цалів через 2 шпальти	25.00
6 цалів через 2 шпальти	30.00

та в інших розмірах.

Треба сподіватися, що загальне Громадянство використас цю нагоду, щоб передати свої традиційні побажання та дати про себе знати своїм рідним, приятелям та знайомим навіть в найдалішх закутках світу, куди навряд чи звичайна пошта занесла б таку вістку. Великий тираж „СВОБОДИ“ та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартості і значення.

ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ

до 2-го квітня 1977 року
Зголошення святочних побажань, РАЗОМ З ГРОШЕВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилати до:

„Svoboda“

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

ПЕРША ПЕРЕМОГА ЛІВИХ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

лівиця. Вона каже: так, пануюча більшість дістала в загальному 55 відсотків голосів. Але коли б у більш виборчих округах лівиці не забракло лише 2,100 голосів, то (завдяки грі чисел радників поодиноких округ міст) і тут об'єднана лівиця перемогла б.

Можна так або інакше пояснювати „політизацію“ муніципальних виборів. Можна казати, що вони політизовані штучно, кон'юнктурально. Але можна (і — правильно, як каже М. Дебре, перший прем'єр де Голля) казати, що кожний масовий вибір наставлення народу — політичний. Не може бути сумніву, що поразка наявної парламентарної більшості ставить Францію на роздоріжжі, яке вирішиться за рік. Тому вже тепер всі витягають висновок: за рік відбудеться остаточна розгріза за владу в державі. Муніципальні вибори нічого доброго для Франції не віщують.

Що можна зробити, щоб дефіситарні вибори випали інакше?

Усі коментатори згодні, що ситуація наявної більшості в парламенті — важка. Поминаючи дуже важливий психологічний момент, що голісти мають за собою вже 20 років урядування (а французи люблять зміни), є моменти дуже конкретного характеру: 1) мільйон безробітних, 2) ріст цін, 3) зупинення росту продукції у зв'язку з нафтовою кризою та насиченням ринку.

Але є ще й важливіша проблема, якої не помітила серйозно Франція, як і інші країни: змінилося суспільство. 20 років тому це було 40 відсотків французів жили на селі, сьогодні їх там залишилося ледве 22 відсотки, а за кілька років буде на селі лише 16 відсотків. Ті, що переходять до міста, мають іншу психологію, як мали селяни. Мешканці міст (бадай у Франції, але не лише), прагнуть стабільності, задоволення і стабільності взагалі. Зокрема у Франції (у відмінні від Америки) кожен хоче „певності“, яку йому вже понад 200 років запевняв держава й то що раз більше. Психологія індивідуальності з власною ініціативою, що являє основу американської (для прикладу) суспільності, у Франції дуже не в моді. Тому „психологія соціалізму“ у Франції дуже сильна.

Класичним поясненням цієї ґрунтовної проблеми

може бути Швеція, де „опіка“ держави над громадянами, що її безперерійно вели 40 років соціалісти (соціал-зрадники, як їх звали большевики) довела до того, що Швеція була не лише найбагатшою країною в Європі, але й національний прибуток на голову населення перевищував ЗСА. А ось минулого року соціалісти програли вибори. Людина збунтувалася проти всевладної опіки держави. Бунтується вона й у СССР. Але в СССР (за 60 років „перемогаючого“, чи „перемігшого“ соціалізму) зміни не є можливі. У Швеції людина збунтувалася проти цієї опіки. Французи ще не мали цієї повної опіки й її вони хочуть. Коли комусь це не ясно, то пригадуємо вчителя в середній школі, який — понад 40 років тому! — говорив про „психологію французького рантє“, тобто психологію пересічного француза, що вже від молодості мріє про емеритуру, розуміється — добре забезпечену, чого безперерійна інфляція сьогодні не гарантує нікому.

Таким чином: Франція стоїть перед величезною проблемою. Перед проблемою зміни системи в обличчя зміни суспільства, яке хоче стабільності при зрості нестабільності сучасного світу, який став іграшкою різних несподіванок, що випливають із „сднання континентів“, зовсім собі нерівних і навіть ніяк не подібних. І у цій величезній грі, в якій така демократична система виявляє себе найбільш динамічною, пересічний француз надіється на „соціалізм“.

Р. Арон заявив ще 14 березня (після першої тури виборів), що вважає своїм обов'язком — змагатися за усвідомлення загалу щодо небезпек „колективістичної бюрократії“. Ця акція — безперечно — буде розгортатися. Ж. Шірак вважає, що він виграв у Парижі завдяки своїй найвиразнішій поставі проти „соціал-комуністичної опозиції“. Але відкритим залишається питання: чи ця пропаганда буде досить динамічна, щоб довести, що „фрі ентєрпрайз“ важливіша від „бюрократичної стабільності“.

Як бачимо, проблема Франції (і не лише Франції!) зводиться до основних проблем ідеології, про які ми так спокійно від довшого вже часу забули...

Д-р Роман Трач та д-р Манолій Лупул на Конференції учителів Альберти

Едмонтон, Альберта. — Д-р Роман Трач, професор психології у Сейнт Джан Фішер коледжі в Рочестері, Н.Й., та секретар Педагогічного Осередку при СКВУ був одним з головних доповідачів на Конференції Учителів Української Мови в Альберті, яка відбулася в Едмонтоні в дні 4—5 лютого 1977р. Конференція організувала Шкільна Рада при КУК Альберти, під керівництвом голови Ксені Турко і в ній взяли участь учителі рідних шкіл, в яких вже від довгих років викладається українська мова нарівні з іншими чужими мовами. У своїй доповіді під заголовком „Українознавство чи Українолюбство?“ проф. Трач підкреслював потребу вивчення любови до українства, щоб курси українознавства не обмежувались тільки до інтелектуального знання мови, так як колись навчалась латинська мова. Цю мету можна досягнути тоді, коли ми почнемо звертати увагу на почуття діти, а не тільки на їхні інтелектуальні знання та вмілість. В цьому завданні можуть нам допомогти нова гуманістична психологія та ефективна педагогіка, і проф. Трач накреслює деякі основні тези цих нових ділянок знання.

Другим головним промовцем був д-р Манолій Р. Лупул, професор педагогіки в Едмонтонському університеті та директор Канадського Інституту Українських студій. У своїй доповіді під заголовком „Нова доба в навчанні української мови“ проф. Лупул проаналізував сучасний стан та майбутні перспективи двомовного шкільництва в Едмонтоні. Двомовну українсько-англійську програму введено, як педагогічний експеримент в кількох державних школах Едмонтону в 1974 р. Вона полягає в тому, що навчальною мовою в нижніх класах початкової школи є на 50 відсотків часу українська мова, а на другіх 50 відсотків — англійська. І так, наприклад, діти можуть вивчати історію Канади по-українськи, а природознавство — по-англійськи, або навпаки. Ця двомовна програма показала дуже успішною і під сучасну пору правдою в Едмонтонських державних школах 14 двомовних класів, що приміщені у вісьмох різних школах. Покищо програма обімає дітей у класах від дитячого садочку до третього класу, разом біля 460 дітей. Стандартні тести показують, що діти в цих класах роблять задовільні поступки в усіх предметах навчання, коли порівнюють їх з дітьми в чисто англійських класах. Тепер виготовляють плани для продовження двомов-

ного навчання аж до шостого класу.

Але для того, щоб двомовне шкільництво стало постійною складовою частиною едмонтонської шкільної системи, щорічно потрібно припливи біля 200 нових дітей до дитячих садочків цієї програми. Д-р Лупул апелював до українських батьків Едмонтону, щоб вони доклали всіх зусиль в тому напрямку, і записували своїх дітей до двомовних класів.

На конференції прочитано теж короткі доповіді на теми навчання окремих предметів як в рідних, так і в державних школах. Була виставка дитячих праць і ряд 20-хвилинних показових лекцій, в яких взяли участь учні даних класів. Відбулась панельна дискусія.

ЗВЕРНЕННЯ ДЦ УНР

(Закінчення зі стор. 2-ої)

несвідомо підтримують зусилля совєтської пропаганди на шкоду як українському, так і жидівському народам.

5. Державний Центр Української Народної Республіки в екзилі перестерігає український народ не потрапляти до тенет совєтської пропаганди і не виявляти жадних антижидівських тенденцій, які могли б бути використані антиукраїнськими силами в СССР та в світі проти національних інтересів українського народу.

6. Ми закликаємо національно свідомі жидівські кола в СССР та жидівські громадські організації в світі до порозуміння й співпраці з національними українськими силами заради високих ідеалів свободи, гуманізму та національного визволення. Пам'ятаймо, що вороги обох наших народів постійно вдаються до політики „діли і пануй“, до нашкодування і підбурювання. Лише в єдності дій поневолені російським імперіалізмом народи — ключ до свободи та національно-державної незалежності.

Порозуміння між українськими та жидівськими національними силами, укладення братерського союзу між двома народами може й мусить принести велику користь як національним інтересам обох народів, так і справі свободи й миру на Землі.

За Державний Центр
Української Народної Республіки в екзилі

Микола Лівичий
Президент Української Народної Республіки в екзилі
Іван Кедрин-Рудницький
Голова УНРАди

Микола Степаненко
Віцепрезидент
Української Народної Республіки в екзилі
Теофіл Леонтій
Голова Екзильного Уряду

д-р Марія Бек
Керівник Ресорту
Закордонних Справ

Проф. д-р Всеволод В. Ісаїв „УКРАЇНЦІ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ТА КАНАДСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВАХ“

Соціологічний збірник

Ціна \$12.00. Замовлення wraz з чеком приймає:

M. P. Kots Publishing

231 E. 14th Street, New York, N.Y. 10003

ALEXANDER E. SMAL & Co.

в доповнісний складі ОЛЕГА М. ДУТКЕВИЧА і ВОЛОДИМИРА ТАЛАНЧУКА

повідомляє, що з днем 1-го КВІТНЯ 1977 року

ПЕРЕНОСИТЬ АГЕНСІЮ ДО НОВОГО ОБШИРНОГО ПРИМІЩЕННЯ

при 1733 SPRINGFIELD AVE. MAPLEWOOD, N.J. 07040

Tel.: 761-7500 і 374-4400

Ми продовжуємо забезпечення від вогню, автові, бізнесові, бонди на життя та інші.

А також продаж нерухомостей в місцевостях: Maplewood, Short Hills, Millburn, Livingston, Oranges, Springfield, Irvington, Newark і np.

UKRAINIAN PYSANKY

Learn to decorate PYSANKY the ancient Ukrainian way into beautiful masterpieces that can be preserved for years. DYES, STYLUSES, all supplies and instructions available singly & in KITS. Beautiful READY-MADE PYSANKY AVAILABLE. Write today for order form.

HANUSEY MUSIC & GIFTS
Dept. 5
244 W. Girard Avenue
Philadelphia, Pa. 19123
(215) 627-3093

ВИПРОДАЖ

КОМПЛЕТИ НА КАВУ

Німецька порцеляна з українським зором на 6 осіб — \$50.00.

DELTO EUROPA CORP.

Roman Iwanycky

186 First Avenue
Bet. 8th and 9th Sts.

New York, N.Y. 10009

Tel.: (212) 228-2266

ТАРЗАН, Ч. 7729.

Пересторога!

Один з моїх воївків — зрадник?!..Вбийте того пса!!

Він не один з твоїх бандитів, Ель Шімале! Мафюр Леклер!!

Ми вас перестерігаємо... Складіть вашу зброю... Ви оточені!!!